

פרוטוקול דיון מליאה מס' 6/2019

מתאריך ה-17.04.19

<p>מאיר טודר, שירי בר כהן, עופר כהן, רועי מרגלית, אילנה גולן, ישי שוסטר, סתיו וייס, יוסי בכרטן, עו"ד גלדיס פליישר קרוב, חנן אדרי, הדס מדליה, יואב בר סלע, מיכל אביחי, מוטי בארי, אמנון טל שפיר, עמוס חייקין, טוביה ויסבלום ליבנה, מידד כלפון, ירון קומפל, נדב ערבה, אמיר שילה, רחל מרום, רן שכטר, שמיל פלג, יואב גייסיס, אראלי נטע, גדעון ברי, אמיר רף, אורי נאהרי, ישי שוסטר, הילה עיני, שרון דביר, עופר כהן, יוכבד מרגלית, בתיה רגב, טומי זיו, יעריב יערי, שירי כהן בר, פסח פורצלן.</p>	<p>השתתפו</p>
<p>דורון גייר, רון פז, רון קינן, אהובה פאר.</p>	<p>התנצלו</p>
<p>חזקי סיבק, יצחק עזוז, בן דוד אברהם, גיא ויצלבסקי, דותן בורנשטיין.</p>	<p>לא נכחו</p>
<p>ד"ר גלית שאול - ראשת המועצה עו"ד עמית בן צבי - מנכ"ל המועצה מנשה דויד - גזבר הימן אלון - מנכ"ל כלכלית גוטלון אלדד - ע. ראשת המועצה ד"ר עדית נס-ויסמן- מבקרת המועצה והממונה על תלונות הציבור עו"ד מורן בן דרור - ע. מנכ"ל עדי - מובילת זיי"ת. נועם גיל - יוזמת יריד גיוס תרומות לעמותת מ"ח</p>	<p>בנוכחות</p>
<p>אורן חייקין- נציג הצעירים</p>	<p>משקיף</p>

סדר יום:

הרמת כוסית חגיגית לפסח

1. הצהרת אמונים, שירי בר כהן נציגת עין החורש במליאה במקום ליאור פרץ.
2. דיווחי ראשת המועצה.
3. אישור פרוטוקול מליאה מספר 05/19 (מצ"ב). עמ' 1 – 28.
4. מינוי מנהלת אגף החינוך, הגב' ירונה פוליטי, כדירקטורית מקרב עובדי המועצה בעמותה לקידום הספורט, מצ"ג: עו"ד עמית בן צבי .
5. ועדות ביקורת בוועדים – עדכונים, מודל עבודה וקריטריונים למינוי חברים, מצ"גה: ד"ר עדית נס-וייסמן, מבקרת המועצה .
6. קביעת אישור תוכנית העסקת עובדים עם מוגבלות, מצ"ג: עו"ד עמית בן צבי.
7. אישור שכר בכירים לעוזרת מנכ"ל – עו"ד מורן בן דרור, מצ"ג: עו"ד עמית בן צבי.

מועצה אזורית עמק חפר 4025000 ליד מדרשת רופין

טל" לשכת מנכ"ל: 09-8981605 | פקס: 09-8989292 | מוקד 107

לשירותך | www.hefer.org.il

עו"ד עמית בן צבי: ערב טוב לחברי המליאה וגם לצופים מן הבית, תושבי עמק חפר ולמי שאינו תושב עמק חפר. אני מתכבד ברשותכם לפתוח את ישיבת מליאת המועצה מספר 6/19. מדובר במליאה או ישיבה מיוחדת. אנו מצויים ימים ספורים לפני חג הפסח ונבקש להרים כוסית וגם לפתוח בחלק שאולי שונה מעט מהשגרה בנושאים שאנחנו פועלים ביומיום.

ברשותכם אתכבד להזמין את עדי, מובילת זיי"ת, זהות יהודית תרבותית, גוף הפועל במסגרת המרכז הקהילתי האזורי. ביחד עם עדי, נפתח את הערב בהרמת כוסית לכבוד חג הפסח. **עדי:** ערב טוב. אני רוצה לומר שאני מאוד מתרגשת להיות כאן בשידור חי. אבקש להתחיל בשירה.

דובר: ערב טוב לכולם ובהצלחה לנבחרת החדשה ולגלית היקרה. בחרתי שיר של התחלה חדשה, אביב, פריחה, יציאה לאור. אני מאחל לכם עשייה מבורכת.

(קטע שירה)

עדי: כשדוד אביב, תושב היישוב בת חפר, הקים את זיי"ת לפני 13 שנה, אחת השאלות שהוא שאל את עצמו ואת השותפים לו הייתה מה בעצם הלפיד שאותו אנחנו מבקשים להעביר לדור הצעיר, לילדינו? ובחג הפסח אנחנו מצויים למצווה "והגדת לבנך, לבתך" ויש כאן כמובן הרבה יותר מהעברת ידע. יש כאן הרבה יותר מלספר סיפור. יש כאן בחירה וזאת בחירה חשובה, זאת בחירה של כל אחד ואחת מאיתנו. זאת בחירה שאנחנו צריכים לשאול את עצמנו, בטח ערב פסח, סביב שולחן הסדר אבל אנחנו צריכים לשאול את עצמנו כל יום, כל שעה. אנחנו צריכים לשאול את עצמנו בעצם מה הוא אותו "והגדת" הזה שאותו אנחנו מבקשים להעביר הלאה. מה אנחנו בוחרים, מה המשמעות של הדברים, מה הם הכלים שבהם אנחנו מבקשים להעביר את הלפיד הזה, את המסורת הזאת. אז היום ננסה לגעת, על קצה המזלג במושג הזה "והגדת" וכמסורת עתיקה פה במליאה, נעשה את זה בעזרתכם. אני רוצה להזמין ראשון את מאיר טודר.

מאיר טודר, חבצלת השרון: ה- "והגדת" שלי מתחיל ביי"ד בניסן, אי שם במצריים בארץ גושן, לפני 3328 שנה, עת יצאו אבותינו ממצריים. אנחנו, בעוד יומיים, נחגוג ב"ה את ליל הסדר. מה זה ליל הסדר, למה סדר? תיכף נשמע. ביי"ד בניסן, זה בעצם יום ההולדת שלנו, יום ההולדת של העם היהודי. לפני כן, לא היינו עם. יצאנו ממצריים, משעבוד לחירות, ולכן אנחנו עורכים סעודה לפי סדר מיוחד. כל ה- 15 מיליון יהודים בעולם, לפי אותו סדר. יש לנו 15 סימנים ואנחנו הולכים מסדר לסדר. המוטיב המוביל בכל ליל הסדר זה האחדות, האחדות שבעם ישראל. אם היה לי זמן הייתי מראה לכם כמה אחדות יש בהגדה. ללילה הזה אנחנו קוראים "ליל הסדר". בפסח אומרים "פסח כשר". פסח הוא החג הראשון בתורה. ממנו יוצאים כל החגים האחרים. אם אנחנו ניקח את ראשי התיבות של "פסח כשר" יש בו את כל חגי ישראל. ה- פ', זה פסח ופורים. ס' זה סוכות, ח' זה חנוכה, זה הפסח. כשר - כ' - כיפור, ש' - שבועות ו- ר', ראש השנה. אלא הם כל החגים שמתחילים בעצם מחג הפסח. כנגד ארבעה בנים דיברה התורה. תיכף, שאלתי עוד שאלה, עוד לא קיבלנו תשובה, למה רק כשהיום יש לנו ראשת מועצה, למה לא ארבעה בנות? למה ארבעה בנים דיברה התורה? יש לנו חכם, בהגדה כתוב, אחד חכם, אחד רשע, אחד תם ואחד שאינו יודע לשאול. למה לא כתוב נגד ארבעה בנים דיברה חכם, רשע, תם, שאינו אלא כל

אחד הוסיפו לו אחד? כי כל אחד יש לו את הייחוד שלו. יחד מהווים את כל עם ישראל. לכן כתוב "אחד", כמו כתוב "אלוהי אברהם, אלוהי יצחק, אלוהי יעקב". לא כתוב, היינו אומרים "אלוהי אבותינו, אברהם, יצחק ויעקב", לכל אחד מוסיפים את האחד, את היחיד, כי כל אחד הוא שונה.

אמרתי לגברת הנכבדה שאני, אתם מכירים אותי, אולי יש פה כאלה שמכירים אותי גם ממועצות קודמות. אני לא מרבה לדבר הרבה במועצות, אני נותן לאחרים לעשות את המלאכה הזאת. אבל כל דקה שאני מוסיף כאן, אני מבטיח לכם 150 דקות אני לא אדבר במליאה. אז למה לא כתוב ארבע בנות? אני חושב, עוד לא נולדה אישה שאינה יודעת לשאול אז אי אפשר להגיד ארבע בנות.

דובר: תירוץ מפוקפק. תירוץ מאוד מפוקפק. מאוד מפוקפק.

מאיר טודר, חבצלת השרון: זה בצחוק.

דוברת: הדתה, זה יש פה הדתה.

מאיר טודר, חבצלת השרון: חברים, אני אסיים. אילו קירבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה (קטע שירה). עכשיו, מה מיוחד בזוג הזה שאמרתי לכם? אילו קירבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה, זה דבר מאוד, מאוד לא הגיוני. קירבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה, דיינו? כאן מגיע הנושא של האחדות. בהר סיני כתוב "ויכך ישראל, בלב אחד, כאיש אחד". יותר חשובה האחדות מהתורה, זה הסימן.

חברים, אני רוצה לאחל לכם, יהי רצון ויקוים בנו היעוד הנבואי הנצחי... צאתך מארץ מצריים, הראינו נפלאות. אני מאחל לכולם, לכם ולכל ביתכם, שיהיה לכם חג פסח שמח וכשר.

עדי: אני מודה למאיר, מוותיקי המליאה. גם לדור הצעיר, החדש.

דובר: טוב, ערב טוב. ערב טוב לכולם, כמעט חג שמח. אני חייב להגיד שזו זכות גדולה מאוד עבורי להגיד כאן משהו קטן, קצר. כתבר מליאת המועצה של עמק חפר בחג הפסח שיצוין בעוד יומיים. והגדת שלי מתחיל בברל כצנלסון, קצת פחות רחוק אולי מה- "והגדת" הקודם אבל, **דובר:** כל אחד יש לו את ה- "והגדת" שלו.

נטע: בדיוק, זה באמת מה שחשוב כאן. אחד מהוגי ומנהיגי תנועת ההתיישבות שייתן לנו, לכולנו, קריאת כיוון לקראת החג ולהמשך העשייה המשותפת כנציגי ציבור במליאת המועצה. והוא אמר כך: "העם שומר במשך אלפי שנים את יום צאתו מבית עבדים. ודרך כל מחילות השעבוד, האינקוויזיציה, השמד והפרעות, נושאת האומה בליבה את הגעגועים, את החופש וזיכרון עתיק אשר כולו מופנה לקראת העתיד. מאבות אל בנים, דרך כל הדורות, נמסר דבר יציאת מצריים כזיכרון אישי אשר איננו מחוויר ואיננו דוהה. איזה יצר חירות עמוק טבוע בלב העם, שיכול היה באביב ימיו ליצור יצירה כזאת ולמסור אותה מדור לדור". כנבחר ומשרתי ציבור יש לנו מחויבות למה שהיה כאן קודם, למי שישב בכיסאות האלה ממש לפני מספר חודשים ושנים. וכמובן למי שבחר ושלה אותנו לשבת כאן היום. שנמשיך את מה שראוי להמשיך ונשקדם את מה שכבר התחיל, לפני המשמרת שלנו ונספר את מה שראוי שיפור, מתוך אחריות לעבר, מבט מפקח להווה ועין צופיה לעתיד. "דור מחדש ויוצר איננו זורק אל גל האשפה את ירושת הדורות. הוא בוחן ובודק, מרחיק ומקרב ויש שהוא נאחז במסורת הקיימת ומוסיף עליה,

ויש שהוא יורד לגלי גרוטאות, חושף נשכחות, ממרק אותן מחלודתן, מחזיר לתחייה מסורת קדומה, שיש בה כדי להזין את נפש הדור המחדש".

גלית, סגנים, חברי המועצה, נבחרי הציבור, המאזינים בבית, הצופים בבית, תפקידה של המליאה הזאת, בעיני, הוא בדיוק מה שברל כצנלסון מצפה מאיתנו. להיות דור שלא זורק אל גל האשפה את ירושת הדורות אלא בוחן אותה, מדייק אותה, מקבל החלטות קשות לפעמים, משפר ומתקן, לומד מהעבר וצופה אל העתיד. חג שמח לכולם, תודה רבה.

עדי: תודה רבה. ואני רוצה להזמין את גלית.

ד"ר גלית שאול: אני אדבר הרבה אחר כך אז אני ממש אקצר. "והגדת" שלי. אז אני אגיד שהשנה הזאת הייתה עבורי בסימן בחירות. גם במועצה אצלנו כאן בעמק חפר, גם ברמה הארצית. רק ממש עכשיו סיימנו מערכת בחירות ונאחל גם הצלחה לזוכים וגם לכל חברי הכנסת החדשים. וחוויתי חלוקי דעות רבים בין מפלגות, בין אנשים. הרבה פעמים מלחמות, שכולם, כולם, אני מקווה, גם לטובת הסיעה, למען המדינה, למען העמק, למען החברה שמסביבנו. ואני רוצה לדבר על מוטיב האחדות שהוא משמעותי בפסח, מה שבעצם איפשר לעם ישראל ביחד את היציאה ממצרים. והמסר הזה של האחדות הוא רלוונטי גם בתקופות האלו. החברה שלנו היא חברה מפולגת. אני לא אוהבת את המילה שסועה, זה מילה מאוד קשה, אבל יש פערים. יש פערים בין אנשים, יש פערים בין תפיסות, יש פערים בין שכבות סוציו-אקונומיות, יש פערים בין פריפריה למרכז. חשוב לי במילים האלו שלי להעביר מסר של איחוד, מסר של קהילה גדולה שהיא גם מחבבת והיא גם מאוחדת. גם כאן, קהילת עמק חפר אבל כן גם ברמה הלאומית. אני רוצה ומעדיפה שאנחנו תמיד נבחר באיחוד. אני חושבת שהכוח שלנו באחדותנו. אני רוצה לברך אותנו באחדות ושיהיה לנו חג שמח. שיהיה חג שמח לכולם.

עדי: אז אנחנו, כדרכנו, אוהבים לסיים דווקא לא במילים ... אלא במילים מאושרות. אז רגע לפני שמאור יחזור לשיר סיום, אני רק רוצה לומר שה"והגדת" של כל אחד מאיתנו, אנחנו הרבה פעמים משתמשים במילים ומדברים, במילים ומילים. ובחודשים האחרונים היו כנראה יותר מדי מילים במרחב הזה שלנו. והייתה איזה תחושה שמילים מפלגות במקום מאחדות. אז אני מאחלת באמת לכולנו ולכם שנמשיך לומר ולהגיד את אשר אנחנו מאמינים בו וכשאנחנו מאמינים במשהו זה גם עובר בדרך הנכונה ונעשה בדרך הנכונה. ושהאמירה שלנו תהיה באמת גם במילים ובהרבה, הרבה מעשים, מעשים טובים. ותודה לכם וחג שמח.

עו"ד עמית בן צבי: אני רוצה להודות גם למאור וגם לעדי. אנחנו מיד נמשיך לפי הסדר יום. ראשית אני רוצה להתנצל בשמם של סגנים, גם חזקי וגם גיא נמצאים בחופשה, ישונו אלינו בימים הקרובים. כדי להיענות לבקשה הצודקת שלכם לקבל את הפרוטוקולים מהר יותר, שכרנו חברה תמלול, שמייד לאחר הדיון הקלטת השמע מועברת להקלדה ואנו נקבל את הפרוטוקול מהר יותר. מה שנדרש ומתבקש מכם, ברגע שאתם מדברים, לומר את השם ושם הישוב, כך זה יעזור לנו לזהות את הדוברים. אני יודע שצריך להתרגל לכך ואני אזכיר בהמשך.

1. **הצהרת אמונים,** שירי בר כהן נציגת עין החורש במליאה במקום ליאור פרץ.

עו"ד עמית בן צבי: הנושא הבא לסדר היום, הצהרת אמונים. שירי, ברוכה הבאה. שירי נציגת עין החורש במליאה. מחליפה את ליאור פרץ ולפני שנבקש משירי להצהיר אמונים ולהתחייב, אני רוצה בשם כולנו להודות לליאור על השירות ועל הנוכחות במליאה ועל התרומה שלו עד כאן.

שירי, אם נוכל מעט להכיר אותך מעט, תוכלי לומר כמה מילים לחברים, אודותיך. **שירי בר כהן, עין החורש:** אני בת עין חורש, נולדתי וגדלתי בעין החורש, נשואה לבן עין החורש, שלושה ילדים. מנהלת קהילה בשנתיים האחרונות, לפני זה הייתי מנהלת כספים, יושב ראש ועדת ביקורת בקיבוץ. יעריב נשוי לבת דודה שלי.

עו"ד עמית בן צבי: שירי, תודה וברוכה הבאה. הצהרת אמונים בפניך, את מוזמנת להצהיר. **שירי בר כהן, עין החורש:** אני מתחייבת לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי במועצה.

עו"ד עמית בן צבי: תודה רבה ובהצלחה.

2. דיווחי ראשת המועצה:

עו"ד עמית בן צבי: כפי שאנחנו נוהגים בראשית כל מליאה, אנחנו נפתח בדיווחי ראשת המועצה ולאחר מכן נמשיך ביתר סדר היום. אני שוב מזכיר, כל מי שמבקש את רשות הדיבור, אנא תאמרו בקול רם את השם ואת היישוב. בבקשה, גלית. שלום לכולם.

יריד גיוס תרומות לעמותת מ"ח

ד"ר גלית שאול: לפני מספר שבועות, במהלך הימים המאוד עמוסים שלי, אני מציצה מדי פעם לראות מה הפגישה הבאה, אז אני רואה שכתובה לי פגישה עם נועם גיל. כתוב לי פרויקט. פתאום נכנסת אליי לפגישה נערה צעירה עם פמליה של אנשים מאחוריה. בעיניים בורקות של כל הנוכחים, מספרת לי הנערה על הפרויקט, החלום שלה, לערוך יריד התרמה. אני, כמו שאתם יודעים, מאוד מתרגשת ממנהיגות צעירה ודור העתיד ובטח כשזו נערה עם חלומות גדולים. אז חשבתי שהכי נכון להתחיל את הישיבה החגיגית הזו באירוע משמח אחד ולהזמין לפה את נועם גיל, שיזמה את הפרויקט, לספר עליו.

נועם גיל: שלום, אני נועם גיל. באו איתי אמא שלי, שגית גלאור וגלוריה... תיכף אני אציג אותם. אני לפני חודשיים כמעט, עלה לי הרעיון לפרויקט מסוים. בעצם אני במרחב עמית, שזה פרויקט לימודי שאני מאוד, מאוד אוהבת. אני בפרויקט הלימודי הנפלא הזה שעוסק בערכים, לימוד ערכים ופרויקטים שהם בעצם להפוך כל בן אדם מילד שיצמח ויהיה בן אדם מבוגר טוב יותר, זו המטרה העיקרית שאני מסיקה מהפרויקט. הייתה אופציה לבחור פרויקט אישי שאמור איכשהו לתרום לחברה. בהתחלה היה לי איזה רעיון אחר לחלוטין. איזה יום אחד ראיתי סרט שבמקרה מאוד היה בו יריד, ממש במקרה ואז אמרתי, וואו, זה יכול להיות רעיון ממש נחמד, לעשות יריד התרמה. בדיוק יומיים אחרי זה הגיעו לבית ספר שלי רופין להסביר על פרויקט קטן בבית ספר שקשור לעמותת מח בעמק חפר - היינו צריכים ללכת בין בתים, לגייס קצת

מועצה אזורית עמק חפר 4025000 ליד מדרשת רופין

טל' לשכת מנכ"ל: 09-8981605 | פקס: 09-8989292 | מוקד 107

לשירותך | www.hefer.org.il

כספים. עשיתי את זה ואז אמרתי לעצמי שזה יכול להיות שיתוף פעולה מצוין. יצרתי איתם קשר וככה נוצר הרעיון. המטרה שלי זה לגייס כספים, כמות הכי גדולה שאפשר של כספים, שייתרמו לעמותה. וחוף מזה אני רוצה להציג את החברה, את העמותה, בצורה טובה יותר, כדי שתכירו יותר, כדי שיידעו לפנות אליהם ככה שהעמותה תוכל להציל עוד יותר חיים ממה שהם כבר עושים. אציג פרטים על היריד: זה יהיה בכפר חיים, בבית העם, ברחבה, בשטח הירוק. ב-25, בשעות הבוקר, בשיתוף עמותת מח ומרחב עמית. אני בטוחה שחלק גדול מכם מכירים את העמותה אבל נציג אותה בכל זאת. המטרה של העמותה זה להציל חיים, לגייס כספים לאנשים החולים, לניתוחים, טיפולים, טיסות לחו"ל בשביל טיפולים אם צריך. ומרחב עמית, הוא מרחב לימודי, שעוסק בערכים, אמון, אחריות. למרחב מגיעים לרוב הורים וילדים, יסודי, אני הכי גדולה שם, מהחטיבה. ביחד הם לומדים על נושאים שונים אבל כשוויים, כי הורים וילדים הם אותו דבר, לפי התפיסה של הפרויקט. ואני החלטתי לעשות את זה, את הפרויקט הזה, במסגרת מרחב עמית.

אז הנה פרטים על היריד עצמו. כניסה תעלה 20 שקלים שיועברו לתרומה וכל מי שמשלם כניסה בעצם מקבל כרטיס שבאמצעותו יוכל להשתתף ביריד. היריד יהיה ליד בית העם, יהיה מפורזים שם כל הדוכנים והפעילויות. כל ההכנסות יוקדשו לתרומה, ללא ספק. בתקווה לעזור לאנשים, גם שאנשים ייהנו ביום של היריד, גם שאנשים יוכלו להיות בריאים יותר ולא בסכנת חיים בעזרת העמותה.

ד"ר גלית שאול: קודם כל נגיד שהסיבה החשובה שיש לנו כזאת אורחת זה גם לספר על עשייה, גם להכיר באמת את העמותה אבל בעיקר לגייס אתכם, שאתם תזמינו את החברים ואת הקרובים וכל מי שצופה בנו עכשיו, שיגיע וייקח חלק בפרויקט החשוב הזה, כי בסופו של דבר זה מצילים חיים בעמק חפר וחשוב לנו, כולנו, להציל חיים. אנחנו ממש רוצים להודות לך.

דובר: האם המועצה לוקחת חלק בפרסום?

ד"ר גלית שאול: כן, בהחלט. חברים, זו הייתה התחלה באמת מרגשת. אני שמחה גם על שיתוף הפעולה וגם על ההזדמנות באמת להיות כאן באווירה חגיגית. צריך להגיד גם תודה לכל מי שהכין לנו את הערב היפה הזה, החל מהתכנים, כלה בשולחנות הערוכים, באמת תודה ונשמח מאוד שתעבירו את התודה שלנו לכל העוסקים במלאכה.

עדכון על המצב הכלכלי של המועצה

ד"ר גלית שאול: הערב הזה יש לנו קצת נושאים רציניים שנמצאים על הפרק. זו ישיבה אחרונה לפני החג והרבה דברים לפנינו. אני בוחרת להתחיל בנושא קצת כבד לאווירה הפחות נעימה הזו. ואני כבר אציג אותו. שקיפות זה ערך חשוב מאוד בעיני. שקיפות היא לא נעשית רק כשנוח, היא נעשית גם כשלא נוח. ולפעמים צריך להציג דברים שלא כל כך קל להגיד אותם או קל להסביר אותם או קל לעמוד מאחוריהם. אבל אנחנו עושים את זה. בתקופה האחרונה, בשבועות האחרונים, התברר לי שהמועצה לא נמצאת במקום שבו שאני חשבתי שהיא נמצאת מבחינה תזרימית-תקציבית-כספית. דברים שהוצגו לי, התבררו לי בצורה אחרת ונראה שהמצב הכלכלי הוא לא כמו שחשבתי ואני מניחה שגם אתם, ביחד איתי, חשבתם. צריך לומר שאנחנו אישרנו

תקציב על סמך התקציב הקודם שהוכן ע"י המועצה היוצאת, למעט באמת מספר קטן של נושאים שאנחנו אישרנו פה ביחד, בסכומים מאוד קטנים, לא נעשו שינויים גדולים. הכוונה הייתה, של כולנו, באמצע השנה, לעשות שינוי תקציבי ולבוא באמת עם הערכים והנושאים שנמצאים על סדר היום. לצערי מתברר, שאנחנו נמצאים במקום פחות טוב ממה שציפינו. אני חושבת שראוי וחשוב שכולכם תדעו את זה ואנחנו כבר נעשה הצגה של הנושא. מנשה יסביר בדיוק את המצב. חשוב לי שתדעו מכמה סיבות. אחת, כדי שתדעו את המצב האמיתי. שתיים, כי יש הרבה מאוד ציפייה, בשלב הזה, אחרי מספר חודשים שאנחנו נמצאים כאן ומכינים תוכניות וחושבים מה אנחנו רוצים לשנות ולאן אנחנו רוצים לקחת את הדברים, סביר מאוד להניח שאנחנו נצטרך לשנות את סדר העדיפויות. הדבר האחרון זה כשיש מצב מהסוג הזה, צריך להיערך אליו ולהיערך אליו תקציבית ולדעת איך דואגים לכסות את מה שצריך ואיך בעצם בונים תוכנית מתאימה. את זה אני לא אציג עכשיו. היה לי חשוב לדווח, היה לי חשוב לעמוד פה לפניכם, מיד כשאני הבנתי את גודל הבעיה. היה לי חשוב שתדעו, שאנחנו נמצאים כרגע בשלב, גם של בדיקה של הדברים לעומק וגם בשלב שבעצם אומר איך אנחנו נערכים, איך אנחנו רוצים לכסות את הגירעון הזה וזה דבר שאנחנו כמוכן נציג בפניכם בקרוב. אני רוצה להזמין את מנשה שיסביר את המצב.

מנשה דויד: ערב טוב לכולם. כמו שגלית אמרה, אנחנו נציג בפניכם איפה אנחנו עומדים, נכון להיום, מבחינה תקציבית. אנחנו אישרנו תקציב ל-2019 במליאה הראשונה או השנייה. בעצם הצגנו תקציב מאוזן. כרגע אנחנו נמצאים בשלב שאנחנו מסיימים את הדוחות הרבעוניים לשנת 2018 וגם אוטוטו מסיימים את הדו"ח המבוקר לשנת 2018. אנחנו נמצאים כבר שלושה וחצי חודשים בתקציב 2019 וכתוצאה מהבדיקות שעשינו וההבנה איפה אנחנו נמצאים מבחינה תקציבית, אנחנו רוצים להציג לכם את התמונה הכלכלית של המועצה לתקופה הזאת. התקציב הרגיל של 2018 בעצם הסתיים בעודף. סיימנו את שנת 2018 בעצם עם איזה עודף קטן, אבל כמו שאמרתי, זה גם בתקציב 2018, גם בתקציב 2019, העברנו כסף מתקציב הפיתוח של המועצה, לאזן את התקציב השוטף. ב-2018 העברנו משהו כמו 14 מיליון שקל וב-2019 תכננו משהו כמו 17.2 מיליון שקל שאנחנו אמורים להעביר מתקציב הפיתוח לתקציב הרגיל. כמוכן כל זה במסגרת הכללים לכיסוי הלוואות ביוב, לכיסוי הלוואות פיתוח ולכיסוי הוצאות הועדה המקומית. אז כמו שאמרתי, מבחינת התקציב הרגיל, אנחנו מסיימים בעצם באיזון. יש פה, אם תראו למטה, איזה סכום של 16 מיליון שקל שזה סך הכל עשינו מחזור הלוואות. לקחנו הלוואות, צריך להציג את זה בתקציב לפי הכללים, לקחנו הלוואות יקרות ומכרנו אותן לבנק וקנינו הלוואות זולות.

זה בעצם אותו הקטע של פרק החינוך. מול תקציב של 177 מיליון שקל, הוצאנו 184, גם קיבלנו יותר ובסך הכל יש לנו בחינוך...

גלדיס פליישר קרוב: מנשה, סליחה שאני מפריעה. אי אפשר לעשות הצגה כזאת.

סתיו וייס: כן, אני גם חושב.

מנשה דויד: אני אדלג על זה, את צודקת.

גלדיס פליישר קרוב: אי אפשר לראות כלום.

מנשה דויד: את צודקת, זה גם לא, זה לא ה...

גלדיס פליישר קרוב: אז אל תציג את זה, כי אנחנו לא ראינו שום דבר.

מנשה דויד: אוקי. בדוחות הכספיים ב-2018, אנחנו נמצאים בגירעון זמני של התב"רים של תשעה מיליון שקלים. יש לנו התחייבויות שלא נרשמו בקרן פיתוח של 23 מיליון שקל. אנחנו אמורים לתקצב יישובים, לפחות חמישה מיליון שקלים נוספים, במסגרת ההתחייבויות שלנו ויש לנו הוצאות פיתוח חדשות, שצריך לתת להן מענה בעוד חמישה מיליון שקלים.

דובר: מנשה, מה זה המילה ... יש פה 40 מיליון שקל.

מנשה דויד: אני אסביר.

סתיו וייס: נוכל רק לקבל את המצגת בסוף?

מנשה דויד: כן, אין בעיה. בתקציב 2019, כמו שאמרתי קודם, נלקחו 17.2 מיליון שקל מקרן הפיתוח של המועצה לצורך: 9.2 לכיסוי פירעון מלווה ביוב, 5.5 לכיסוי הלוואות רגילות ו-3.5 לכיסוי הוצאות הועדה המקומית. בסך הכל 17.2 מיליון שקל. עכשיו אנחנו רוצים להראות את המצב באופן כללי. יש לנו יתרות בקרן הפיתוח והביוב, לסוף שנת 2018, של 13.5 מיליון שקל. במהלך 2019, נכנסו לקופה קרוב ל-7.6 מיליון שקל. העברנו לקרנות, לתב"רים חמישה מיליון שקלים והיתרה שלנו לאחר כל זה, פחות או יותר היו, סוף מרץ, 15 מיליון שקל. יש לנו הוצאות צפויות, שעדיין לא נרשמו של 23.5 מיליון שקל. יש לנו העברה לתקציב הרגיל של 17.2 מיליון שקל וכמו שאמרתי, ההוצאות המתוכננות ל- matching ליישובים של עוד חמישה מיליון כל אחד. בסך הכל 50 מיליון שקלים של התחייבויות שיש לנו קדימה, במהלך השנה, בסך הכל 50 מיליון שקל. וזה אומר, שכרגע, מבחינת ההתחייבויות אל מול הנכסים, יש לנו פער לכאורה של 35 מיליון וחצי שקל.

בעצם מה שקרה זה כזה דבר. אנחנו תכננו תזרים הכנסות מסוים. הכנסות של קרן הפיתוח של המועצה נובעות ממספר מקורות. אחד זה מחלף היטל השבחה ממנהל מקרקעי ישראל. שני זה מהיטלי השבחה שמי שבונה ויש לו תוכנית ... משלם לקופת המועצה. ושלישי זה מהיטלי פיתוח, שאנחנו גובים והרביעי מהיטלי ביוב שאנחנו גובים מכל מי שמבצע בנייה חדשה בעמק או תוספות בנייה וכדומה. מה שאתם רואים, שבעצם התחזית שלנו הייתה קצת אופטימית מדי. לא כל ההכנסות שתכננו נכנסו. אנחנו בנינו את התחזית על צפי של שנים קודמות, ששמה ההכנסות היו יותר גדולות וכנגד זה גם בוצעו הוצאות יותר גדולות. ולכן אנחנו היום נמצאים במצב של פער בין ההתחייבויות קדימה, זה לא פער של גירעון, כי עדיין לא הוצאנו את הכסף, לבין מה שיש לנו בנכסים, של כרגע של 35 מיליון שקלים. בעצם היכולת של המועצה לעמוד בהתחייבויות שלה תלויה בגיוס הכספים שנצליח לגייס ופתרונות שנביא בהמשך ובקצב של הבנייה החדשה בעמק, גם בנושא של עסקים, גם בנושא של מגורים וגם בכל הנושאים האחרים. כרגע מה שאנחנו רואים שיש איזשהי האטה בקצב של כניסת הכספים. נקודה נוספת, אותם 17.2 מיליון שקל הוצגו גם במסגרת התקציב וגם התקציב הפיתוח ברמת המאקרו, הוצגו במסגרת התקציב. נתתי דוגמא רק בנושא של מנהל מקרקעי ישראל שבחודש פברואר, במקום להעביר לנו כסף, הוא חייב אותנו ב-900,000 שקל, כי מישהו שעשה עיסקה גדולה בעצם הגיש

ערר וקיבל הפחתה של עשרה מיליון שקלים. במקום לקבל כסף, חייבו אותנו בכ- 900,000 שקלים. זה פחות או יותר המצב איפה שאנחנו נמצאים כרגע. אם יש שאלות, אני אשמח. **עופר כהן, כפר ויתקין:** קודם כל, אני לא רוצה שמה שאני אומר עכשיו יובן לא נכון, יובן בצורה לא נכונה כי אני, את מנשה, מכיר כבר הרבה מאוד שנים ויש לי הרבה מאוד הערכה אליו. אני חושב שהוא גזבר מצוין, באמת.

מנשה דויד: תודה.

עופר כהן, כפר ויתקין: אבל אני חושב שיש לנו פה בעיה. אני חושב שיש לנו בעיה שאפשר היה לצפות אותה מראש. אני חושב גם כשאישרנו את התקציב של שנת 2019, אני שאלתי את השאלה הזאת, לאור מה שהיה בבחירות או בעקבות מה שהשתמע באוויר ואמרו לי שהבעיה זה בתב"רים ועכשיו אנחנו רואים. מנשה, מה שאתה אומר, עם כל הכבוד, כל האנשים פה, אף אחד לא מבין כלום ממה שאתה אמרת. אני חושב ששורש הבעיה כאן, במועצה האזורית עמק חפר, אני לא מתבייש להגיד את זה, זה שועד ההנהלה הוא גם ועד הכספים של המועצה האזורית עמק חפר. זה מביא למצב שאף אחד לא יודע, סליחה, מה קורה כאן בכלל. היחידים שיודעים כאן זה אנשי הגזברות, זה שעומד בראש הגזברות. האנשים, גם אלה שמובילים את המערכת הזאתי וגם אנחנו, חברי המליאה, אנחנו בכלל לא מבינים ולא יודעים בכלל מה קורה. אני לא מאמין ולא משנה מה שיגידו לי, שפער של 36 מיליון שקל נולד תוך שבועיים או אני לא יודע מה, פתאום גילו אותו.

ד"ר גלית שאול: בכלל לא.

ירון קומפל: תשעה חודשים, עופר.

עופר כהן, כפר ויתקין: התגלה עכשיו.

עופר כהן, כפר ויתקין: לא, גלית, לך התגלה עכשיו. אני לא מאמין שהוא נוצר, בואי נגיד את זה ככה, אני לא מאמין שהוא נוצר בשבועיים או בשלושה האחרונים.

ד"ר גלית שאול: נכון.

עופר כהן, כפר ויתקין: גם אלה שהם וותיקים כמוני ואפילו יותר ממני, הם יודעים יפה מאוד שלפעמים אנחנו מתקשקים על נושאים פה שהמשמעות הכספית שלהם היא, עשרת אלפים, 50,000 שקל, מתקשקים עליהם שלוש שעות וכשרוצים להעביר תקציב, עושים את זה ב- 20 דקות. אני רוצה להגיד לכם, אני גם ישבתי, בהנהלת המועצה, ששם זה עובר לא ב- 20 דקות, זה עובר שם בעשר דקות. בדרך כלל בהנהלת המועצה יש אנשים שמטבע הדברים גם נוח לעבוד איתם וכן הלאה וכן הלאה ואין שום דבר נגד העניין הזה. לדעתי, צריך לנתק באופן חד משמעי את שתי הועדות האלה שזה ועד ההנהלה וועדת כספים, שצריכה להיות מורכבת מאנשים שמבינים ויודעים לקרוא דוחות, שהיא מורכבת מאנשים שהם נציגים של המליאה, אולי אנשי ציבור שפשוט יודעים, שיודעים לשקף. אז גם ראשי המועצה, המנהיגים, שבאים וגם אנחנו, כשבאים ומשקפים לנו משהו, אחרי שזה כבר איזשהי בחינה מסוימת של אנשים שיודעים להתעמק ולקרוא את הדוחות האלה, אני חושב שדעתנו גם תהיה יותר קלה באישורים ואני חושב שגם דברים כאלה, אנחנו נדע אותם פשוט. אף אחד פה, בצד הכספי, במועצה אזורית עמק חפר בטח לא אנחנו כחברי מליאה ובטח לא כשיש חלופי שלטון, אף אחד לא יודע כלום. זה

עצוב, זה פשוט עצוב. אני לא יודע איך מנהלים ארגון כזה ענק, שבפועל אנשים לא יודעים מה יש להם בחשבון הבנק. אני לא יודע. אני מבקש ואני חושב שהגיע הזמן להעלות את העניין הזה לפחות למחשבה ואני חושב, שצריך לעשות את הניתוק הזה, את הפרדה הזאת בין ועדת כספים לוועד ההנהלה.

ד"ר גלית שאול: אז קודם כל אגיד שעל פניו נשמע לי שהפתרון שלו הוא נכון. אני יכולה להגיד שברמה האישית, אחד הדברים שברגע שהבנתי שמשהו פה קורה ואולי הוא לא משתקף במה שאני רואה, הזמנתי אדם חיצוני, שיבוא ויבדוק ויגיד לי. אנחנו לא יושבים פה עכשיו אחרי ששמעתי רק את הדברים של מנשה. בימים האחרונים ניהלנו פה סידרת בדיקות ויותר מזה, אני מתכוונת לעשות ביקורת רצינית בנושא הזה וחברת הביקורת גם תגיש לנו מסקנות. בעיני יש דברים הרבה יותר, תהליכים שחייבים לעשות אותם, כמו למשל בתב"רים להציג לנו מקורות. אחד החסרונות בהנהגה חדשה, שהיא הרבה פעמים שומעת זה נעשה ככה, זה לא נעשה ככה וצריכה לסלול את הדרך שלה באיך לבנות את הדברים. אני יכולה להבטיח לך שמה שעומד לנגד עיני זה ניהול הכי תקין של המועצה ושורה שלמה של צעדים. אני חייבת להגיד, שכמעט בכל תחום שאני נוגעת, אני בודקת, אני מחפשת מה היא הדרך הנכונה לעשות, איפה אני יכולה לייצר קריטריונים, איפה אני יכולה לייצר עבודה שהיא ניהולית נכונה. כך נהגתי לעבוד כל חיי וככה אני מתכוונת שיהיה פה גם במועצה האזורית. כרגע אנחנו נמצאים במצב שנוצר טרם זמננו וחשוב להגיד את זה. אנחנו קיבלנו אותו בירושה ויש פה אנשים שהיו גם במליאה הקודמת אבל אנחנו לא היינו כאן והיה לי חשוב שאתם תדעו את המצב הזה.

ירון קומפל: זה לא היה ככה.

ד"ר גלית שאול: סליחה?

ירון קומפל: במליאה הקודמת לא היה גירעון של 50 מיליון שקל.

מנשה דויד: זה לא גירעון.

ירון קומפל: יש בור של 50 מיליון שקל, מנשה. זה שהורדת את ההכנסות של ה-15 מיליון, יש פה בור של 50 מיליון שנוצר, לא יודע מאיפה. במליאה הקודמת זה לא הוצג. יש פה אנשים שהיו במליאה הקודמת.

ד"ר גלית שאול: זה שזה לא הוצג, זה לא אומר שזה לא היה.

ירון קומפל: אני לא יודע מה היה. זה צריך לבדוק, איפה זה היה. כי זה לא, זה יותר מעשרה אחוז מהתקציב. שזה יפגע לאורך כל הפעילות שיש בתקציב ש-...

ד"ר גלית שאול: לגמרי מסכימה אותך.

ירון קומפל: ועכשיו התקציב צריך להיות שונה.

ד"ר גלית שאול: לגמרי.

עופר כהן, כפר ויתקין: אני לא מתכוון ואני לא רוצה להטיל דופי באף אחד, אני לא חושב שזה גם אשמה או שמישהו עשה כאן, חס וחלילה, משהו לא בסדר.

ד"ר גלית שאול: זה לא המקום שאנחנו נמצאים.

עופר כהן, כפר ויתקין: זה בכלל לא ואני בכלל לא מכוון לעניין הזה. אני חושב שפשוט כדי שאנשים יידעו מה קורה, צריך ליצור כאן איזשהי מערכת מעבר לאיזשהם דיווחים כאלה

ואחרים. פשוט מערכת שאמונה על הצד הזה, של תקציב המועצה, שהיא לא מורכבת רק מעובדי המועצה אלא זה מכוון להרבה מאוד ארגונים. ואני בטוח שגם ברשויות מסוימות קיימת ההפרדה הזאת.

עמוס חייקין: מנשה, אתה מציג אופטימיות לגבי העתיד על בנייה. השאלה אם עוד פעם אנחנו לא בונים על כל מיני דברים אופטימיים והם לא יהיו בעתיד. דבר נוסף, במליאה הקודמת לפחות, תמיד הוצג כל הנושא הכספי בצורה הכי גלויה שיש, יותר טוב, פרסים על הדברים שהם נהיים הרבה יותר טוב.

מנשה דויד: גם השנה נקבל פרס.

עמוס חייקין: אוקי. אבל גירעון כזה של 50 מיליון או 36, זה לא דבר שמתבצע.

מנשה דויד: מדובר על התחייבויות, זה לא גירעון.

ד"ר גלית שאול: רק להגיד משפט אחד לגבי מה שמנשה הציג, באיזה דרך זה ייפתר, אוקי? אני לחלוטין לא חושבת שהדברים האלה ייפתרו על ידי בנייה או פתרונות כאלו ואחרים. אולי זה יהיה פתרון משולב. אנחנו מיד אחרי ההצגה מתכוונים להקים ועדה, שתכלול כמובן גם נציג ציבור, גם אנשי מקצוע מהתחום הזה, מהתחום של הגזברות. כשהרעיון בעצם להציע לנו פתרונות והם יגיעו לכאן להציע לנו פתרונות שאפשר יהיה להתמודד עם ההתחייבות הגדולות. אני לא רואה דרך שבה נוכל להמשיך לתפקד כשיש לנו ידיים קשורות. מעבר לזה שבאנו עם הרבה מאוד תוכניות ורעיונות לעתיד. התפקוד הרגיל לא צריך להיפגע. תראו, אנחנו פה לא צועקים גוואלד. זה לא שעמק חפר בדרך לקרוס או דברים מהסוג הזה. אבל בהחלט חייבים עכשיו חשיבה מאוד זהירה, מאוד מדויקת וכזו שיודעת מה עושים. אנחנו חייבים לעשות הרמת מסך בהרבה דברים. זה חלק ממה שאנחנו מתכוונים לעשות. הדבר הראשון שעשינו הוא להציג בפניכם את המציאות. זה חלק מהעניין.

רועי מרגלית, משמר השרון: לשאלתך, סליחה, ברגע שהרגולטור, שבדרך כלל זה המנהל או אם המועצה תיתן לקיבוצים רק את האישור לבנות, אתם תקבלו מה שאתם צריכים לקבל את זה ואם באמת מפה נוכל לקבל את העזרה, מהמנהל. פה לפי מה שנאמר מדובר על סדר גודל של 50 יחידות, אצלנו 50, מעברות לא יודע.

ד"ר גלית שאול: רועי, אנחנו רוצים לעזור לכם ללא קשר להכנסה.

רועי מרגלית, משמר השרון: ברור לי, ברור לי. הוא אמר שההרחבות בקיבוצים עוד לא התחילו. יש שם הרבה אזורים תעשייה, אנחנו שילמנו למנהל ... עשרה מיליון שקל ... יש הרבה כסף שבדרך. אנחנו צריכים את העזרה, וגם, דרך אגב, גם במחלקת הנדסה, כדי שנקבל את האור הירוק כדי שנוכל באמת בסוף.

עו"ד שמיל פלג: רק לצורך הגילוי, אני גם חלק מההנהלה ואני כבר שאלתי שתי שאלות קודם ואמרתי כבר למטה שתהיינה לי עוד שאלה או שתיים נוספות. ומה שמפריע לי זה שני דברים. האחד זה, אם הבנתי נכון את מה שנאמר קודם אז לתוך התקציב השוטף נכנסו על מנת לאזן, בשנה הקודמת, סדרי גודל של מיליוני שקלים מתקציב הפיתוח. אני לא מצליח להבין למה זה נכנס לתוך התקציב השוטף אם מדובר בתקציבי פיתוח שאמורים ללכת למקומות של פיתוח ולא לתקציב השוטף. בעצם זה שזה הלך לתקציב השוטף, אני חושב שיש בזה איזשהו טעם

לפגס, לפחות ברמה של ההסבר למי שאישר את התקציב הזה. זה דבר אחד שעליו הייתי רוצה לקבל תשובה. הדבר השני, אם אני מבין נכון, זה הולך ומתגלגל כבר, 2017, 2018, 2019. ואיפשהו לפני, זה כבר שנה שלישית ומישהו היה צריך להסתכל ולראות שיש פה אור אדום. גם את זה קצת קשה לי להבין. מי הפונקציה שהייתה צריכה לראות את האור האדום?

גדעון ברי: לפני השאלות אני רוצה עוד הערה. אני חושב שיש פה טעות בכל הדבר הזה. היה פה דיווח ונקבעה פה ועדת בדיקה, איש אחד או קבוצה. אנחנו לא יכולים עכשיו לדון על הבעיות ולשאול את השאלות. יבוא מישהו מקצועי, שהוא צריך להביא לנו את הדברים. כשהוא יביא את הדו"ח שלו, נוכל לשאול את אותן שאלות ולא לפני כן, מכיוון שהשאלות הן נזרקות לחלל. יש פה מישהו שכבר נקבע, כשהדבר התגלה.

יוסי בכרטן: מה זה "התגלה"? חברים, אני לא מבין את זה. מה זה התגלה? היה חור של 30 מיליון שקל ופתאום זה צף?

גדעון ברי: אז מישהו...

יוסי בכרטן: אתה אישרת לפני שלושה חודשים.

יוסי בכרטן: מישהו שצריך להצביע על ה..

יוסי בכרטן: אישרת תקציב פה לפני שלושה חודשים. לא ראו את הבור הזה?

ד"ר גלית שאול: לא. זה תב"רים והתחייבויות שלא נרשמו.

יוסי בכרטן: איך? זה לא...

גדעון ברי: לאחר שתהיה ועדת הבדיקה, יעמוד פה אותו אדם שימסור את הדו"ח, נוכל לשאול אותו ולראות איפה שגינו ומי נושא בעול. אבל אני גם רוצה להציע, שלא אותו אדם שעוסק בועדת הבדיקה, לאחר שיתבררו הממצאים... נצטרך מישהו מקצועי שגם ייתן את הפתרונות. זה דבר משמעותי, צריך לתת עליו את הדעת, זה צריך להיות מנוהל בצורה אחרת מאשר בישיבה פומבית של שאלה שלך ושאלה שלי, מצטער.

ד"ר גלית שאול: המקום של הישיבה הפומבית הוא לא לעשות עכשיו חקירה, אוקי? אתם המליאה שלנו, יש חובה להביא את הדבר הזה אליכם. הרי יכולתי לקחת את זה עכשיו עוד חודשיים לוועדת בדיקה ולהגיע אליכם עם המסקנות.

גדעון ברי: כן, אבל השאלה שנשאלה פה היא לא יכולה לקבל תשובה.

ד"ר גלית שאול: אוקי, זה משהו אחר.

יוסי בכרטן: למה לא? אבל אישרנו לפני שלושה חודשים תקציב.

ד"ר גלית שאול: ברמה העקרונית, המטרה של הבדיקה היא באמת לגלות איך זה קרה? וגם מה הדברים שצריך לעשות כדי שזה לא יקרה שנית. זה אחד. הנושא השני אומר, בואו נמצא פתרון כרגע למצב שבו הרשות נמצאת. היא נמצאת במצב כזה, כי אם יש 17 מיליון בקרן הפיתוח וקרן הפיתוח נמצאת באיזה מצב היום, מנשה?

מנשה דויד: 15.

ד"ר גלית שאול: 15 מיליון. איך היא הייתה שנה שעברה?

מנשה דויד: 30.

ד"ר גלית שאול: 30. ואיך היא הייתה שנה לפני כן? 40. זאת אומרת שיש ירידה ואוטוטו היא נגמרת. כלומר, צריך להבין, במילים אחרות, שבשנה הבאה, לא יהיה מאיפה לקחת כסף לפיתוח. גם שזה מותר והכל בסדר, לא יהיה מאיפה לקחת מקרן הפיתוח, אוקי? צריך להבין את זה ולכן חייבים למצוא פתרון לסיפור הזה. עכשיו, כל זה, בשני צירים, בשני דרכים שנות, להביא אליכם הצעות לפתרונות, במליאה הבאה או במליאה אחר כך. אבל חשוב היה להציג את זה, לשים את זה על השולחן, אתם המליאה שלנו. אי אפשר להביא את הדבר הזה למודעות של כולם ולהגיד אנחנו בודקים, אנחנו עם יד על הדופק ואנחנו נביא את כל המסקנות וגם את הדרכים לפתרון. זה הכל.

גדעון ברי: טוב. אז הנה התשובה.

מנשה דויד: לגבי שמיל, הנה התשובה פה. שאני אקריא לך? זה כתוב בדיוק והכל לפי הכללים, כמו שגלית אמרה קודם. לגבי יוסי, זה לא נוצר פה. יש פה התחייבויות שכנגדן תכננו שיהיה הכנסות. עדיין לא ביצענו אותן, חלק גדול מההתחייבויות האלה. אנחנו כרגע רואים שהקצב הכנסות יורד ושמים את זה לפניכם. כמו שגלית אמרה, אנחנו צריכים למצוא פתרון איך אנחנו, או מצמצמים את ההתחייבויות או מגדילים את ההכנסות או גם וגם או מוצאים דרך שלישית. זהו, זה מה שעומד פה. זה לא כזה, זה הכל.

מנשה דויד: זה פחות או יותר הרשימה של תב"רים שעדיין לא ביצענו העברה. סתם דוגמא, שיפוצי קיץ, ארבעה מיליון.

ד"ר גלית שאול: לא, זה חדש.

מנשה דויד: משהו ישן, במכמורת מבצעים כרגע את העבודה, יש שם התחייבות של שני מיליון שקלים. ככה אפשר לראות.

מנשה דויד: כרגע זה לא... אין פה ניתוח.

מנשה דויד: כמו שגלית אמרה, אנחנו נבצע ניתוח.

דוברת: אבל יש היטל סלילה.

מנשה דויד: נכון, יש גם היטל סלילה.

דוברת: ... יש מקור תקציבי לזה?

מנשה דויד: ההתחייבות קיימת.

דוברת: אבל יש מקור תקציבי לזה?

מנשה דויד: נכון. אני לוקח רק מה שיש בהכנסות, הצמצום הזה. בהוצאות, הן נמוכות יותר.

הדס מדליה: אתה מתכנן לי הוצאה בלי המקור התקציבי שלה ואומר לי "אין לי מקור תקציבי", אני לא מבינה?

מנשה דויד: לגבי מכמורת זה על חשבון המועצה.

יוכבד מרגלית: אני רוצה לשאול שאלה עקרונית. כבר כמה שנים בונים תקציב במועצה שבעצם הוא תקציב גרעוני שמכסים אותו אחר כך על ידי כספים שמוציאים מהקרן פיתוח.

מנשה דויד: זה לא מדויק.

יוכבד מרגלית: אז איך? אז למה מראש אתה יודע?

מנשה דויד: התקציב כתקציב הוא תקציב מאוזן. אי אפשר לבנות תקציב גרעוני.

יוכבד מרגלית: לא אבל אתה לוקח את הכסף מקרן פיתוח.

מנשה דויד: ההלוואות של הביוב, ההשקעה שביצעתי בביוב, לצורך המימון שלהם, גייסנו הלוואות ועכשיו צריך להחזיר את ההלוואות. זה מותר לקחת את ההלוואות מהגביה מהיטלי ביוב. הבעיה היא שכרגע יש ירידה גדולה בגבייה בהיטלי ביוב.

נטע אראלי: הערה ושתי שאלות. אחת, באמת, אני לא איש של אקסלים וכלכלה, אני בכלל מגיע מתחום אחר. אני חייב להגיד שמה שמוצג עכשיו, לי אין אפשרות להבין שום דבר. אני כן יודע להגיד שאם אני בעבודה, בעמותה שאני עובד בה, אם יש לי יותר התחייבויות, אם בעמותה שאני עובד בה, אין לנו יכולת לשלם את ההתחייבויות שלנו, אנחנו בבעיה. אני לא יודע באיזה ניסוח, כן בור תקציבי, לא בור תקציבי, נראה לי שאנחנו בבעיה. ובשביל רגע להבין את התמונה הגדולה, נראה לי שאנחנו לא עכשיו צריכים לדעת, מלבד 16 ו-17 או 18, לא משנה, שנים קודמות, כמה כסף תמיד היה נלקח כל שנה, מהקרן של הפיתוח, לתקציב התפעולי. 17, 18, נגיד הבנו. לפני זה, לפני זה.

מנשה דויד: היו לוקחים פחות.

נטע אראלי: היו לוקחים פחות.

מנשה דויד: היה מספיק ...

נטע אראלי: בסדר, רגע, לא צריך תשובה. הבנתי, היו לוקחים פחות. אני שואל, האם היו לוקחים הרבה פחות?

מנשה דויד: היו לוקחים פחות, היו שנים שאפילו לא לקחנו על הביוב, היו שנים של השקעה גדולה.

נטע אראלי: אני בתחושה מאוד קשה ואני חושב ש... שאנשים יראו את זה.

מנשה דויד: יש לנו בעיה נוספת.

נטע אראלי: רגע, שנייה, לפני הבעיה הנוספת.

מנשה דויד: כי אנחנו בונים תקציב בעצם בלי ה... ואז בעצם, כשמשוה לא מסתדר לפי התחזיות...

נטע אראלי: מנשה, אני נבחר ציבור חדש. אני באוקטובר התחלתי את השירות הציבורי שלי.

מנשה דויד: כן אני יודע, פגשתי אותך פעם ראשונה.

נטע אראלי: נכון. קשה לי נורא להבין איך שנה לפני הבחירות או שנתיים לפני הבחירות, יצא תקציב, שאתה אומר, מאוד גדול ושנים לפני קיבלת ... אני, מכאן, היום בערב, אלך הביתה ויהיה לי קשה לישון בלילה, כי כשאני אישרתי את התקציב, אני הצבעתי בעד התקציב, את הדבר הזה, אנחנו לא ידענו. שכל אחד ייקח את זה לאן שהוא רוצה ויבין את זה איך שהוא רוצה. אני, בעיניי, זה מאוד, מאוד ברור וזה מאוד מדאיג. זה הדבר הראשון. הדבר השני שאני חושב שאנחנו חייבים להבין או היום או בקרוב לאחר הבדיקה, זה הכל נכון אבל אם לצורך העניין, מחר בערב, שבוע הבא, עוד שבועיים, נצטרך להצביע על תקציב למשוה נוסף ונרצה שהמליאה תאשר אותו, מה המשמעות של זה בתוך הדבר הזה? איפה ומה חותכים פה? אבל לא עוד חודש, חודשיים, שלושה אלא מחר בבוקר. והדבר האחרון ואני ממש חייב להיכנס להערה שהייתה

כאן, לגבי הנהלת המועצה, אז אני חושב שספציפית בחברי הנהלת המועצה שנמצאים כרגע, אין אנשים שעושים הנחות לאף אחד.

נטע אראלי: לא, אני לא מדבר על הרעיון של הפרדה, אני לא מדבר על הרעיון של הפרדה, יכול להיות שהוא ...

ד"ר גלית שאול: נבחר ציבור, אין להם תנאי, כשהם נבחרים, אף אחד לא מבקש מהם להיות רואה חשבון.

ד"ר גלית שאול: התפקיד שלהם זה לא להחליף את הגזברות.

נטע אראלי: בכל מקרה, אני לוקח את ההערה הזאת בצורה הכי רצינית.

מנשה דויד: קודם כל, בשנים קודמות היו הרבה יותר הכנסות. בשלוש שנים האחרונות או כמה שנים אחרונות, היה הרבה יותר הכנסות מכספי פיתוח, בעיקר בזכות אזור התעשייה, שיווקו שם איזה 25 מגרשים במאות מיליוני שקלים ואנחנו קיבלנו את העמלה שלנו, שהייתה בעשרות מיליוני שקלים, זו נקודה אחת. נקודה שנייה, במשך השנים המועצה, מבחינת החוסן הפיננסי שלה, מצבה השתפר. ירדנו מעומס מלוות של קרוב ל-60 אחוז מהתקציב הרגיל לעומס מלוות שהיום אנחנו נמצאים ב-23 אחוז. זאת אומרת שמבחינה פיננסית, בסך הכל הכללי, מצבנו השתפר. למעט התחזיות שחזינו לשנה הזאת וחלקן מסוף שנה שעברה, לא בדיוק התממשו.

בתייה רגב: אני רוצה לשאול שאלה. הרי תהיינה הכנסות למועצה, גם מבת חפר, גם מהקיבוצים, גם מעוד מקומות, חמש שנים, לא משנה כמה שנים. הרי זה הכנסות שיכסו את כל מה שהיה הגירעון הזה.

גדעון ברי: .. בכדי לתפקד השנה, יצטרכו לקחת הלוואות.

דוברת: תלוי. הגדילו גם במשרות במועצה.

דוברת: יהיה גירעון נוסף.

מנשה דויד: תראי, בשנה הזאת, ינואר-פברואר-מרץ, נכנס לקופה 6.6 מיליון שקל. זה הרבה פחות מאשר תכננו, זה הכל.

בתייה רגב: כן אבל צריכים לראות את כל השנה.

מנשה דויד: כן, אבל כרגע מה שקורה בהוצאות, ההוצאות פחתו. ההכנסות הן לא תלויות בנו. כל כך הרבה דברים שאנחנו לא יכולים לצפות אותם מראש. אנחנו מתכננים, עושים על פי ניסיון שנים קודמות.

בתייה רגב: אתה צודק, במשך כל ה...

מנשה דויד: יכול להיות שבעוד שלושה חודשים נהיה במקום אחר.

עו"ד שמיל פלג: יש פרויקטים גדולים שהם בלתי צפויים?

מנשה דויד: אל תכניס לי ...

עו"ד שמיל פלג: לא, אני שואל. עד היום היו פרויקטים גדולים שהם בלתי צפויים והכניסו פתאום הכנסות שאף אחד לא צפה אותם?

מנשה דויד: תראה, למשל פרויקט כמו אזור התעשייה, לקח 16 שנה לעבוד עליו, עד ששיווקו את המגרשים.

עו"ד שמיל פלג: מצוין, השאלה היא...

מנשה דויד: שלוש שנים תב"ע בתוקף עד שהמנהל שיווק.

מיכל אביחי: זה התשובה.

ד"ר גלית שאול: אנחנו עצמנו יודעים, למשל, שהשנה אישרנו את שיפוצי הקיץ.

ישי שוסטר: אי אפשר לשמוע.

יוסי בכרטן: אנחנו מדברים על הנושא הזה.

ישי שוסטר: סליחה אבל למה התוקפנות הזאת?

יוסי בכרטן: אתה כל הזמן מעיר.

ישי שוסטר: מדברת ראשת המועצה ואתה...

יוסי בכרטן: יפה ואנחנו מקשיבים.

ישי שוסטר: אבל אתה מפריע לי להקשיב.

ד"ר גלית שאול: חברה, אני מבינה שזה לא קל. אבל אני מזכירה את המסר בהתחלה. אתן

דוגמא אחת מהדברים שאני כבר ראיתי וכמו שאמרתי כבר, אנחנו התחלנו בבדיקה. שיפוצי

קיץ, למשל, השנה אושרו ארבעה מיליון. בשנה שעברה אושרו ארבעה מיליון ויצאו כמה?

מנשה דויד: לא, הפוך. אושר עשרה ויצא 13.

עו"ד עמית בן צבי: לא אושר 13, אושר ארבע.

ד"ר גלית שאול: ארבעה אחרי זה שונה לעשרה ויצאו 13 בסוף. זאת אומרת, שגם ההוצאות

בהתאמה. זה חשוב להבין את זה, זה חלק מהעניין. את זה צריך לשים על השולחן. שיפוצי קיץ

בבתי ספר בשנה שעברה, 13 מיליון. השנה אושר, למשל, ארבעה מיליון.

ד"ר גלית שאול: חברים, כמו שהבאתי את הנושא אליכם ולכל מי שצופה בנו, זה נושאים

שנמצאים על סדר היום, זה ההתנהלות שלנו. הועדה שתוקם לבחון, באיזה דרך אנחנו פותרים

את הסוגיה הזאת, תמליץ לנו כמובן על פתרונות, יהיה בה גורם מקצועי, חוץ מהמועצה ונציג

ציבור. זה כמובן יובא אליכם, כולל כל תהליך הבדיקה שיעשה, גם יובא לפניכם. ואנחנו נמשיך,

כמו שאמרתי, המועצה שלנו תמשיך לפעול, תמשיך לקדם את הנושאים שאנחנו מאמינים בהם.

אני יכולה לפחות להבטיח לכם, בחלק שלי, שגם בשקיפות ובהגינות, נביא את כל הנושאים

בפניכם.

מפגש של הועדה לבחינת השלטון הדו רובדי

ד"ר גלית שאול: היה לנו מפגש ראשון של הועדה לבחינת השלטון הדו רובדי. חשוב לי לספר

שהמפגש הזה כלל את כל נציגי היישובים. המפגש הזה הראה בעצם רצון מאוד, מאוד גדול של

היישובים לחשיבה מחודשת על צו האצלת הסמכויות, גם על החלטה איזה תפקידים לוקחים

היישובים ואיזה תפקידים לוקחת המועצה. הנושא הזה נמצא בבחינה ואמור תוך 120 ימים

להגיע לפתחנו. גם הנושא הזה ידווח לכם. הייתה ישיבה ראשונה, מאוד מוצלחת, שבמהלכה

גילינו באמת פער גדול בין התפקידים שיש ליישובים לבין התפקידים שהם היו מעדיפים

שהמועצה תקיים. צריך להגיד שכרגע הועדה בעצם אוספת עדויות מהשטח, פוגשת את כל

הועדים ושומעת. אני בכוונה מזכירה את זה כאן, אם יש מי שרוצה לדבר בפני הועדה, אם יש

מועצה אזורית עמק חפר 4025000 ליד מדרשת רופין

טל' לשכת מנכ"ל: 09-8981605 | פקס: 09-8989292 | מוקד 107

לשירותך | www.hefer.org.il

מי שחושב שיש לו מה לתרום בהקשר הזה, אז חשוב שיעשה את זה ממש בימים אלו מכיוון שמתקרבים לסיום השלב הזה של איסוף המידע והנתונים.

פתיחת החופים לעונת הרחצה

ד"ר גלית שאול: נושא נוסף שאני רוצה לעדכן בו, פתיחת החופים לעונת הרחצה. במפגש הקודם סיפרנו על הקושי הלא פשוט מול רשות הטבע והגנים, קושי מול משרד הפנים, בהקשר של פתיחת עונת הרחצה. צריך לבשר, שביום שישי שעבר נפתחה עונת הרחצה. צריך להגיד בהקשר הזה שאחרי משא ומתן לא פשוט מול רשות הטבע והגנים, שכלל גם התחייבות גדולה יותר שלנו, תוך הגבלת הלינה בחוף הים. אם אני זוכרת נכון, עדכנתי אתכם שרט"ג מאיימים לבטל את חניון הלילה. חניון הלילה, לשמחתי, ישאר. אחד הדברים שהצלחנו לעשות זה באמת לשכנע אותם להשאיר את חניון הלילה, רק עם הגבלה יחידה על סוג האוהלים. לא יוכלו להיות "זולות" כמו שהיו קודם אלא רק אוהלים תקניים, אוהלים רגילים. אני רוצה באמת, בהזדמנות זו, להגיד תודה גם לועדת חופים שעשתה עבודה ביחד איתנו, גם לאלון מהחברה הכלכלית שאחראי על הנושא הזה של החופים, גם לחזקי שהוביל את הנושא הזה מטעם המועצה. ובאמת שמחה לברך על פתיחת עונת הרחצה.

עופר כהן: כמה זה יעלה לנו? כמה זה יעלה לנו, המועצה האזורית עמק חפר, ההסדר הזה עם רשות הגנים?

ד"ר גלית שאול: מה שעשינו עכשיו?

עופר כהן: כן.

ד"ר גלית שאול: נדמה לי ששורה תחתונה, פקחים, כולל ניקיונות בכל עונת הרחצה, יגיע לסכום של 300,000?

מנשה דויד: לא, החלק שלנו...

ד"ר גלית שאול: החלק שלנו 150, החצי השני זה רט"ג. 150,000 שקל לעונת הרחצה. אני חייבת להגיד שאנחנו בימים האלו באמת בוחנים ברצינות איך אנחנו מכלכים את צעדנו בעתיד, כולל יתכן פניה למשרד הפנים בבקשה לשנות את ההסדרים. צריך להגיד שכרגע הפתרון שהגענו אליו עם הרט"ג הוא ממש זמני לעונה הזו ואנחנו חייכינו, כי ידענו שזו תקופת בחירות, אי אפשר לדבר עם אף אחד במשרד הפנים. אבל מנסים באמת למצוא פתרון ארוך טווח. למשל, בחוף הבונים, בחוף כרמל, במועצה אזורית חוף כרמל, הרט"ג יצאו, החוף נסגר, לא נפתח, המועצה לא מוכנה לפתוח אותו שם. אנחנו עשינו באמת מאמץ שהדבר הזה לא יקרה אצלנו פה בבית ינאי, כולל מרתונים של משא ומתן עד הלילה. באמת דברים, זה לא היה פשוט. אבל אני שמחה באמת שהצלחנו.

רחל מרום: גלית אבל למה הכניסה היא חופשית?

ד"ר גלית שאול: החלטה של משרד הפנים, שר הפנים קבע שלא תהיה גבייה, בניגוד לגנים לאומיים אחרים, אגב, צריך להגיד את זה. גנים לאומיים אחרים גובים כניסה. חוף הבונים היו באותו מקום ורט"ג אמרו, לא מעניין אותנו, אנחנו מבחינתנו לא פותחים את העונה. רק אתמול ראיתי עצומה של תושבים שקוראים לפתוח את החוף. שתבינו, זה עלויות מטורפות. סיפרו לנו

רטי"ג על גירעון של מיליון שקלים אחרי, בניהול החוף, בשנה שעברה. אנחנו באמת עשינו מה שאפשר כדי שהמצב, לפחות עבור התושבים שלנו, ישאר בעונה הזאת בצורה הזאת.

אילנה גולן: אני חושבת שצריך בטווח הארוך לפתוח את ההחלטה. זה נהדר שעשינו מה שאפשר בטווח הקצר. לדעתי, לאו דווקא עשינו את זה לתושבי עמק חפר אלא תושבי מדינת ישראל.

ד"ר גלית שאול: אני לגמרי מסכימה בגלל זה אמרתי שאנחנו בוחנים את ההסדרים בימים האלו, כולל גם, אם צריך, פניה למשרד הפנים. בהחלט, זה משהו שנמצא על שולחנו ואנחנו חושבים לקדם אותו. אני מודעת שזו סוגיה מאוד בעייתית. היא גם משפיעה על החופים האחרים. אין לי ספק, הצגנו את המורכבות בפעם הקודמת, רציתי לספר לכם גם עכשיו.

ביקור משלחת פרלמנטרית מעמק חפר במחוז זיגן

ד"ר גלית שאול: אמשיד למשהו קצת יותר אופטימי. עדכון מהמליאה הקודמת, דיברתי על הכוונה שלנו להכיר את העיר התאומה שלנו, את המחוז התאום שלנו, מחוז זיגן. יצאנו במשלחת של המועצה, של הנהלת המועצה החדשה, זו הייתה משלחת פרלמנטרית, נסעו ביחד איתי גם עם שני הסגנים, גיא ויעריב. ההתמקדות הייתה בשני נושאים ששניהם מקבילים, יעריב בתחום החינוך וגיא בתחום של הקשרים הבינלאומיים, כולל קשרים עסקיים. שגיא, מנהל פארק התעשיות שלנו, גם לקח חלק בסיור. יצרנו שם קשרים שאולי בעתיד יניבו פרויקטים מיוחדים. היה סיור מצוין והקשרים התחזקו. אני מקווה שיהיו לזה גם פירות, גם עסקיים וגם חינוכיים.

תרומה למתקן סקייט פארק בכפר ויתקין

ד"ר גלית שאול: עוד עדכון משמח, תרומה של חברת הונגר נכסים בע"מ. הוא התורם, למתקן סקייט פארק בכפר ויתקין בסכום כולל של 850,000 שקלים כולל מע"מ. אנחנו בקרוב, מקווה, נוכל לחנוך את הסקייט פארק בחוף ויתקין בשמחה, היה לי חשוב שתדעו ואני מחוייבת לעדכן על כך.

עדכון לגבי עתירות בנושאי שערים

ד"ר גלית שאול: שני נושאים אולי פחות משמחים. שתי עתירות. עתירה שהוגשה כנגד שלושה יישובים והמועצה.

שמיל פלג : לא המועצה, הועדה המקומית.

ד"ר גלית שאול: הועדה המקומית. עוסקת בנושא של שערים. העתירה עוסקת בחוקיות של השערים שנמצאים ביישובים שלנו. צריך להגיד שהעתירה עוסקת בשלושה יישובים אבל יש לה משמעות גם לגבי כלל היישובים בעמק.

ותמ"ל חבצלת

ד"ר גלית שאול: הבוקר התקיים דיון בסוגיה שמאוד מטרידה - ותמ"ל חבצלת. מדובר בבנייה בשטחים של חבצלת השרון, שיועברו לנתניה, בניית שכונה גדולה של 11,000 תושבים, מגדלים, על אדמות חבצלת. כמובן שעד כה אנחנו התנגדנו למהלך. אנחנו הצלחנו היום לעצור את ההפקדה ולקבוע דיון רק בעוד שלושה שבועות, תוך פתיחת מהלך של הידברות. ביום שני

האחרון הייתה לנו פגישה עם אנשים שמובילים את הותמ"ל ביחד עם רמ"י שהם בעצם היוזם. בתוך ניסיון לחשוב איך אנחנו משפרים את מה שקורה שם. צריך לומר שהתוכנית מוגשת להפקדה וסביר להניח שבעוד שלושה שבועות היא תופקד. כמובן אז יתחיל שלב ההתנגדויות אבל כרגע אנחנו נמצאים ממש בשלבים האחרונים לקראת הפקדה.

סתיו וייס : גלית, אמרת במליאה האחרונה שכחלון אמר ששום דבר לא יהיה לא בהסכמה. **ד"ר גלית שאול:** נכון. בדיוק מהסיבה הזו הצלחנו לייצר הליך של הידברות, בדיוק מהסיבה הזו.

סתיו וייס : ההידברות אני רואה אבל היא גרייס של שלושה שבועות. **ד"ר גלית שאול:** פנינו לבית המשפט בדיוק בנימוק הזה ואמרנו, שקיבלנו את ההודעה על הדיון בבוקר אחרי הבחירות, בשעה 8:05. אני חושבת שזה נעשה בחוסר תם לב. פנינו לבית המשפט המחוזי בעתירה מנהלית, בבקשה לעצור את זה. בית המשפט המחוזי לא נענה לנו. הגשנו ערעור לבית המשפט העליון ולאור תחילת המשא ומתן ביום שני, עצרנו את הערעור. רק שבית המשפט כבר נתן בינתיים החלטה. ההפקדה של התוכנית כנראה תקרה, לא ניתן יהיה לעצור את זה. אנחנו כרגע ביום ראשון הבא, מיד אחרי החג, מתוכננים לשבת עם כל היישובים ולראות מה הם גבולות הגזרה בהקשר הזה של משא ומתן, אם נצליח להגיע למשהו מסוכם. לפחות הרגשתי אחרי כל העבודה שלנו מול כל הגופים המעורבים, שיש נכונות מצד הותמ"ל לשמוע. יכול להיות שזה, בהמשך לפגישה עם כחלון ויכול להיות שלא אבל באופן עקרוני הייתה תחושה שהדברים קצת השתנו. אני מקווה שאנחנו נצליח להגיע לפתרונות. זה זמן מאוד, מאוד קצר, אתה צודק. אין לי ספק שאם היינו מצליחים בעתירות, אולי היינו יכולים להגיע למצב שיש יותר זמן. זה אחד הדברים שאגב אמרנו, קבעתם פגישה לתחילת משא ומתן, איך יכול להיות שמיד יום וחצי אחרי זה, יש דיון להפקדה?

עופר כהן: גלית, בעתירה של השערים, אומנם אנחנו כנראה לא תלויים בעתירה, אבל גם אצלנו הנושא הזה הגיע למבקר המדינה. אני חושב שכדאי לשקול, אם מבחינה משפטית ניתן לצרף את המדינה כנתבעת להליך הזה. הרי ביננו, אף אחד כבר לא סוגר את השערים בשביל להגביל תנועה, למנוע תנועה בתוך היישובים. כולנו מתמודדים עם בעיות ביטחון שמדינת ישראל מטילה על הכתפיים שלנו. אנחנו נאלצים להתמודד עם העניין הזה. אם זה באחריותנו, אז שייתנו לנו להגן על עצמנו. ואם אומרים שאסור, אז שתתכבד מדינת ישראל ותדאג לאבטח את היישובים שלנו כמו שצריך. השאלה, אני שואל, ברצינות, השאלה האם מבחינה משפטית, אם כבר נכנסו לאיזשהו הליך משפטי, ניתן לצרף את מדינת ישראל כצד, כנתבע להליך הזה. אני לא יודע, אין לי תשובה, אני לא עורך דין.

ד"ר גלית שאול: יש פה עורך דין.

שמיל פלג : לא, אני לא דווקא בדברים האלה. אבל הרעיון שלך הוא רעיון יפה. יש ישיבה, אצל עמית, ב-29 לחודש, זה על סדר היום. מה שאני חושב שלא בטוח שכל האנשים הבינו פה, זה שאומנם העתירה כרגע היא נגד שלושה יישובים והועדה המקומית אבל שלב ב' הוא כל היישובים, כל השערים הסגורים והשערים הנסגרים בלילה למיניהם. שלב ג', היא לעשות את זה בכל מדינת ישראל, עם כל מיני רעיונות מוזרים ואני מרשה לעצמי להגיד את זה בתור אחד

שגם באופן אישי הוא החליט להתנכל לו והוא הולך, מחפש איך לדווח עליי כל מיני דברים שהוא לא מבין שהם בכלל לא. כי באו אליי כבר פקחים של המדינה ופקחים של הוט, כל מיני, ראו שהכל בסדר והלכו. אבל זה מה שיש לי להגיד וצריך להבין את הדברים.

ד"ר גלית שאול: אני רוצה גם להגיד עוד משהו, רק בהקשר הזה.

ד"ר גלית שאול: יש פה סוגיה שכנראה מחייבת התייחסות של המדינה ברמה הקהילתית. בפגישה שהייתה לי עם השר לביטחון פנים אמרתי כבר את הדברים ואנחנו, ברגע שתהיה ממשלה חדשה, כנסת חדשה, אנחנו נכנס לתהליך. לדעתי, לאורך זמן צריך למצוא לזה איזשהו פתרון של המדינה. אתה לגמרי צודק. התפרצת לדלת פתוחה, הכוונה היא באמת לחשוב, ללא כל קשר לעתירה הזאת, איך מסדירים את זה. זו באמת סוגיה שהיא, הביטחון האישי שלנו הוא מעל הכל.

טומי זיו: גלית, בכל זאת משהו אופטימי, אני לא יודע אם יש לזה משמעות. עמק חפר זכתה באליפות במחזור האריזות.

ד"ר גלית שאול: אופטימי מאוד.

מוטי בארי: לדעתי אם אנחנו תולים באיזשהו פתרון שיטתי שיבוא מלמעלה אז אני...

ד"ר גלית שאול: לא יבוא מלמעלה. הכוונה שלנו לנסות לקדם אותו. מלמעלה, הוא לא יבוא.

סתיו וייס: אני פשוט מקווה שלא נתבדה. כי בדרך כלל השלטון המרכזי לא ממש מעניין אותם המרחב הכפרי וסגירות שערים. הרבה יותר מעניין אותם האינטרס הציבורי הכללי, גם אם לא מבינים בדיוק את מה שעופר הצביע עליו קודם. אני לא בהכרח חושב שדווקא פתרון חקיקתי יעשה לנו טוב, הוא יכול לעשות לנו דווקא ההיפך.

ד"ר גלית שאול: כרגע הסוגיה הזאת תגיע לפתחו של בית המשפט. אולי לא בחקיקה, אולי דרך אחרת. לא יודעת. אבל זה יהיה, זה מחייב משהו אקטיבי שלנו.

הוספת נושא לסדר היום - בית ספר שורשים

ד"ר גלית שאול: אני רוצה דווקא לסיים במשהו אופטימי. אופטימי בעיני, יש דברים שאנחנו שמנו על סדר היום שלנו. אני רוצה להזמין רגע את עמית. אנחנו צריכים לבקש את אישור המליאה להוסיף את הנושא לסדר היום.

עו"ד עמית בן צבי: שלב טכני לפני המהות. סדר היום מונח בפניכם. ראשת המועצה וסגן ראשת המועצה, יעריב, מבקשים להעלות לדיון מעל סדר היום, נושא של בית ספר שורשים, בית ספר חקלאי. מכיוון שלא מדובר רק בדיווח אלא גם בדיון וככל שידרש, גם לקבל החלטה, אנחנו מחויבים לבקש את אישורכם להעלות את הנושא לסדר היום. זה רק מבחינה פורמלית לפני שנתחיל לדון. בהמשך אתם תבינו גם למה יש דחיפות לקיים את הדיון. יש עניין של הסכמים שהמועצה מחויבת להתקשר בהם ומכאן הדחיפות. אז אם אין מתנגדים, אם אין מתנגדים ואני רואה שאין אז המליאה מאשרת להוסיף לסדר היום את נושא: בית ספר שורשים לקראת פתיחת שנת הלימודים הבאה.

גלדיס פליישר קרוב: אני לא יודעת אם אפשר להוסיף על סדר היום מבחינת פרוטוקול. זה לא חוקי. אני לא בטוחה שזה טוב לפרוטוקול.

עו"ד עמית בן צבי: את סעיף החוק אני כבר יכול לתת לך, לא צריך לחפש. סעיף החוק לפניי.
ד"ר גלית שאול: אז תקריא.
עו"ד עמית בן צבי: אז אני אקריא. אפשר להוסיף לסדר היום ובלבד שיש הסכמה של שני שלישי.
 ראו סעיף 49.

הדס מדליה: מהנוכחים או מחברי המליאה?
עו"ד עמית בן צבי: חברי המליאה. סעיף 49.
דוברת: כן, יש פה שני שלישי.

עו"ד עמית בן צבי: סעיף 49 לצו המועצות האזוריות, 49: ד "אין להעלות על סדר היום של ישיבת מועצה או ועדה שום עניין שלא פורט בהזמנה לאותה ישיבה אלא אם נוכחים ומסכימים לכך לפחות שני שלישי מחברי המועצה או ועדה". באין התנגדויות אני חושב שיש פה שני שלישי, תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת העלאת נושא לדיון מעל סדר היום- בייס שורשים.

3. בית ספר "שורשים":

ד"ר גלית שאול: לפני מספר מליאות אנחנו הצגנו את תוכנית החינוך או את הכוונות שלנו לתחום החינוך ודיברנו על הצגת רעיונות, עקרונות, נושאים שאנחנו רוצים לבדוק ולהתקדם והבטחנו, שככל שיעלה נושא שיחייב התקדמות ממשית אנחנו נביא אותו לכאן. העיתוי אולי הוא לא עיתוי כל כך מתאים, אחרי פתיחת הישיבה בנושאים שעסקנו בהם קודם אבל לצערי הוא מתבקש בגלל הזמנים. מדובר בבית ספר, שנת הלימודים מתקרבת ואם אנחנו לא נקבל החלטה על הנושא הזה, לא נוכל להספיק לעמוד בזמן ולכן אני, בצער, מעלה פה דווקא היום, נושא באמת חגיגי וראוי.

כשדיברנו על העשייה שלנו בתחום של החינוך, דיברנו על השקעה בבתי הספר הקיימים על המשך הפעילות של ההתחדשות בחינוך ובעצם העבודה בבתי הספר. כשהשלב הבא עסק בהקמת בתי ספר ייחודיים. הצגנו, נדמה לי, שבע חלופות לבתי ספר מסוגים שונים ואמרנו שהחלופות, הן רעיונות, שהובאו לנו על ידי אנשים. כל הרעיונות ייבדקו ויהיו חלק ממה שנעשה כנראה במליאה. הנושא של איזה בית ספר נבחר או איזה בית ספר יוקם הובא לפני משרד החינוך. צריך להגיד שבתחילת החודש, לפני שלושה שבועות, נפגשנו, יעריב, אני וירונה או שאגף החינוך, ביחד עם מנהלת המחוז והצגנו לה את הרעיונות והיא אישרה סמל מוסד לבית ספר חקלאי. צריך להגיד, שבית הספר החקלאי עוסק בנושאים חקלאיים, במרחב הכפרי, שבעצם מדבר על נושאים של שטחים פתוחים ועל איפה הייחוד שלנו באזור הזה, איפה הייחוד שלנו כאן לעומת הערים שמסביבנו. בשנים האחרונות מתקיימת פעילות מאוד מוצלחת בחוות הנוי, 700 תלמידים שמגיעים כל שבוע לחוות הנוי, נהנים ממה שקורה בחוות הנוי והדבר הזה יצר גירוי ורצון מאוד, מאוד גדול להקמת בית ספר שיגיע לחוות הנוי, יגיע למקומות החקלאיים שנמצאים פה מסביב. בדיוק בערכים של עמק חפר ובנרטיב של עמק חפר, יקדם את הנושא של החקלאות. בנושא הזה הגיעה אלינו קבוצת הורים מאוד נמרצת, שקידמה את הנושא והוא באמת בשל ויש לזה השלכות

כמובן, גם תקציביות וגם השלכות רוחביות. אני רוצה להזמין את יעריב גם לספר קצת על הרעיון וגם אחר כך נדון בו, כמובן.

יעריב: ערב טוב. נתחיל מהמטרות. למרות שרוצים להגיע, אחרי הדיון הקודם, לשורה התחתונה, זה לא במיליונים, אל דאגה. אבל נתחיל מהמטרות, זה חשוב. אנחנו דיברנו על פרסונליזציה של מערכת החינוך והצעד הזה הוא מאוד חזק בכיוון של פרסונליזציה. למעשה, מענה אישי מותאם לילדים, שסגנון הלמידה המועדף עליהם הוא בידיים, בעבודה, בגוף ופחות קצת לשבת ולהפעיל את הראש. מדובר בילדים עם יכולות תקינות שמסוגלים ללמוד. הכוונה בבית ספר של משרד החינוך, בית ספר ממלכתי, רגיל, בבעלות המועצה.

סתיו וייס: לאיזה גילאים?

ד"ר גלית שאול: יסודי.

יעריב: המטרה השנייה זה לתת מענה לקושי מאוד גדול שקיים בכיתות עם ההכלה. חוק החינוך המיוחד החדש נכנס לתוך המערכת הרגילה ויש ילדים שמאוד קשה להם במציאות זו. זה פחות מתאים להם החינוך הרגיל, המוכר או המסורתי. חלק מהילדים בבית הספר הזה ימצאו מענה. זה לא יהיה כולם, לא צריך כולם אבל בעצם יש פה עניין שדיברנו עליו בעבר, של לעזור בכיתות הנורמטיביות על ידי זה שאנחנו נותנים מענה יותר מדויק לילדים שקשה להם לשבת. גם פה לומדים, פשוט לומדים אחרת. לא פחות טוב, אולי יותר.

המטרה השלישית זה לחזק עוד את המסר והתנופה של ההתחדשות והשינוי בחינוך, להמשיך דברים שנעשו גם בשנתיים הקודמות וגם לפני כן. אבל עוד בתי ספר, עוד קצת מרעיד את האדמה, עוד קצת נותן רעיונות ואפשר בהחלט לראות מבית הספר שקם במעברות לפני שנה וחצי, איך הוא השפיע מהר מאוד על בתי הספר הקיימים. אנחנו מקווים להמשיך ולהשפיע בעוד כיוון של למידה. המטרה הבאה זה תוספת של בחירה להורים, שביעות רצון של הורים, להיענות לביקוש של הורים והקטנת כיתות בבתי הספר, ללא סגירה שלהן. הרשמה תהיה מותנית בזה שכיתה לא נסגרת. זאת אומרת, אם יש בבית ספר, נגיד באביחיל, כיתה או שכבה שמספר התלמידים נותן שלוש כיתות ואם ארבעה תלמידים יעזבו, זה יקטן לשתי כיתות גדולות, אז התלמידים האלה לא יוכלו להירשם להגרלה וזה על פי הכללים של משרד החינוך ומותר לעשות את זה. זה נקרא "בחירת הורים מבוקרת". המילה "מבוקרת" אומרת בדיוק את זה.

נטע: כמה יישובים זה מוציא מהמשחק?

יעריב: זה לא מוציא. זה תלוי בגיל. זה קודם כל תלוי, אין זהות בשכבות בין ג', ד' ו-ה', אפילו באותו בית הספר. הכמות לא אחידה בשכבות. ממוצע התלמידים בעמק, 29, בסדר?

נטע אראלי: כמה המינימום לכיתה?

יעריב: זה תלוי, גם, שוב, תלוי בגילאים. בגלל שיש את הרפורמה שבנט הכניס של כיתות קטנות אבל בשכבות הכי גדולות זה עדיין לא הגיע, זה צומח לשם, אז מאוד קשה. אבל יש מפתח של מספר תלמידים בשכבה, מבחינת המתמטיקה, אני אסביר איך מחשבים.

אילנה גולן: על איזה כיתות מדובר?

יעריב: מדובר, בגדול על א' עד ו', להתחיל שנה הבאה, ג', ד', ה' ולצמוח כל שנה, כיתה כלפי מעלה, ו' וכיתה כלפי מטה, ב'. די מהר בית ספר צומח. חשוב לי להוסיף, לגבי ההגרלה, שכמו

שנהוג וכמו שהחלטנו, מספר ילדים מאוד מצומצם של קבוצת הורים שעובדת על זה הרבה מאוד זמן כבר, יתקבלו ללא הגרלה, זה הגיוני. זה לא הגיוני שהם יעבדו שנה וחצי, שנתיים, על בית ספר ויעמדו בהגרלה כמו כולם.

סתיו וייס: אז מה אתה מוציא להגרלה פה? עשרה אחוזים, שאר עמק חפר?
ד"ר גלית שאול: הפוך, הפוך.

יעריב: 90 אחוז זה הגרלה ועשרה אחוזים, בשנה הראשונה, תפוס. זה הגיוני. תחשוב מה אתה עושה ליוזמות אם אתה אומר, בסדר, תעבדו קשה ותאמין לי, הן עבדו מאוד קשה, ועכשיו תעמדו בהגרלה ואחד או שניים יוגרלו ולא יודע, חמישה לא יוגרלו.

סתיו וייס: כמה כיתות בשכבה?

יעריב: מתחילים עם שתיים בשכבה.

אלו היו המטרות. עכשיו, מבחינת ארגון, כמו שאמרתי, בית ספר ממלכתי בבעלות המועצה ורגיל מבחינת משרד החינוך, שום הגדרה מיוחדת. 30 תלמידים בשכבה, זה מעל הממוצע בעמק חפר.

יואב בר סלע: יעריב, למה לא מתחילים מכיתה א'-ב'? למה לא מתחילים בית ספר צומח מ-א'?

יעריב: באמת הייתה התלבטות, בגלל שהולכים לעבוד בידיים, חלק גדול מהיום, כל יום, לעבוד בידיים וללמוד בידיים אז יותר קל להתחיל את זה עם ילדים יותר גדולים, עם יותר יכולת. יותר קל לעבוד עם ילדים מכיתה ד'-ה' מאשר לעבוד עם ילדים מכיתה א'. אז רוצים להתחיל איפה שזה קל, להתחיל, ללמוד מההצלחה.

ללא הסעות כמו בתי הספר הייחודיים האחרים, השניים האחרים שיש לנו, אופק וסימני דרך במעברות, שאין הסעות של המועצה, המועצה לא מתחייבת להסיע. הורים יידעו, יחתמו על זה, מי שירצה. בשנים הקרובות זה יהיה במבנה שכור ברופין. המבנה נמצא וגם בגלל זה אנחנו ממהרים, צריכים להתחיל צריכים לעשות שיפוץ. הם עושים את השיפוץ, הם משלמים על השיפוץ, הכל, הם מחייבים אותנו בשכר דירה. גם הסכומים הם לא גבוהים ומעטים, אפילו כדאיים.

יש הרחבה של הפעילות על ידי עמותת הורים וגם כמובן תמיכה בשכר הדירה שתומכים. זה בהחלט משהו שההורים שותפים, גם כמו אופק ומעברות. תשלום שכר דירה ותיאום וחווה בין רופין למועצה, לבין המועצה לעמותת ההורים. פה יש איזשהו סיכון שהמועצה לוקחת.

יוסי בכרטן: לא הבנתי את הסוף. מה זה בין המועצה לעמותת ההורים?

יעריב: חוזה, יש חוזה בין המועצה לבין רופין והמועצה עושה חוזה בינה לבין העמותה.

יואב בר סלע: למה? למה זה קורה? למה צריך עמותה? אם זה בית הספר של המועצה, זה יטופל כמו כל יתר בתי הספר במועצה.

דוברת: אם הוא בית ספר ממלכתי בבעלות המועצה, לפי סעיף 1, אני לא מבינה למה צריך להיות עמותת הורים בבית הספר.

יעריב: האפשרות שלנו היום לפתוח את בית הספר הזה היא בתמיכה של ההורים. בשוטף אין צורך.

יוסי בכרטן: אז הם יקבעו את הקריטריונים של...

יעריב: רגע, אני מנסה לענות לשאלה. בשוטף אין צורך בחוזה או משהו כזה. אם ההורים רוצים להוסיף ארוחת צהריים למשל ורוצים לשלם - הם משלמים לעמותה ורוכשים צהריים, אין עם זה בעיה.

יואב בר סלע: אבל ההורים עוד לא נבחרו, התלמידים עוד לא נבחרו, אז לא יודעים מי יהיו הילדים בכלל. מי זו עמותת ההורים?

בתיה רגב: מי חבר בעמותת ההורים? המייסדים או כל ילדי בית הספר?

יעריב: עמותה צריך מעט אנשים בשביל להקים וזה מה שיקום, מן הסתם.

ד"ר גלית שאול: אולי תיתן דוגמא ממעברות ואופק. זה קיים כרגע. עמותת הורים, ההורים משלמים סכום גבוה יותר.

בתיה רגב: אבל כל ההורים חברים בעמותה?

דובר: אופק בית ספר ממלכתי.

דובר: תהיה להם השפעה על התכנים, להורים, לעמותה הזאת?

ד"ר גלית שאול: זה בית הספר של מערכת החינוך.

דובר: אז לא תהיה להם השפעה?

יעריב: במערכת החינוך יש להורים זכות להשפיע, על פי הכללים של משרד החינוך, זכות להשפיע על 25 אחוזים מהתכנים ופורמלית גם פה. מעשית, אף אחד לא מודד אחוזים או משהו כזה. יש מעורבות הורים, יש בתי ספר שהורים מאוד שותפים ופעילים.

דובר: יש ניסיון כזה בארץ?

יעריב: של מה?

דובר: של בית ספר מסוג כזה?

יעריב: חקלאי, ביסודי, אין, לא, זה ראשון. בגיל היסודי, עד כמה שביררנו והצלחנו לברר, לא, אין יסודי חקלאי.

ד"ר גלית שאול: צריך להגיד שמשרד החינוך, הפיקוח, המנהלת, כולם מאוד, מאוד בעד. זה מאוד מתאים לנרטיב של עמק חפר. יש פה באמת המון, המון יתרונות מהדבר הזה. כמובן הכוונה היא להתחיל ב- 90 ילדים ולהגיע ל- 240 במשך הזמן, לכן בית ספר צומח. הרעיון הוא בעצם מאוד מעודד על ידי משרד החינוך במובן הזה שגם יש את המשאב. אתם מבינים שסמל מוסד הכוונה היא שנותנים את המורים, את המנהל, את התקציבים, את מה שצריך בשביל הלימוד. דיברתי על שבעה בתי ספר אז הם לא קורים. אולי יקרו בשלב הארוך. הבית ספר הזה נבחר, כי הוא באמת קיבל הסכמה גורפת ותמיכה מאוד, מאוד רצינית לאור כל מה שקורה פה, שוב, בחוות הנוי, במעורבות של הילדים, בחקלאות וגם הסיפוק והשמחה שיש לילדים מהעשייה החקלאית. מדובר גם בכלי אפילו טיפולי, רגשי, הרבה מאוד עבודה איכותית שנעשית כאן.

שמיל פלג: יעריב, המספר 90 הוא ברור אבל המספר 240, הוא לא מתחלק לי. זה לא 12 כיתות. **יעריב:** נכון. הכוונה של המייסדים ואנחנו ממש עוד לא שם, יהיה זמן לדון בזה, לא כרגע, זה לצמוח בבית ספר הספציפי הזה, עד כיתה ח'. ככה הם רוצים. שהילדים שלהם יוכלו להמשיך בזה עד ח', ככה הגיע, שמונה כפול 30, 240. להגיד לך שזה יגיד לשם? אני לא יודע.

מועצה אזורית עמק חפר 4025000 ליד מדרשת רופין

טל" לשכת מנכ"ל: 09-8981605 | פקס: 09-8989292 | מוקד 107

לשירותך | www.hefer.org.il

יוסי בכרטן: מה קורה עם ילד שלהורים אין יכולות כלכליות? הוא לא יוכל להגיע לבית ספר כזה?

יעריב: לרוב כשיש עמותה אז היא פותחת גם קרן הנחות ואז כמות מסוימת של ילדים, כמות קטנה של ילדים יכולה לקבל הנחה.

יוסי בכרטן: ואם הוא לא בקרבת מקום, הוא די רחוק מהבית ספר, הבית ספר הרי יהיה פה. **גלדיס פליישר קרוב:** זה בלי הסעות.

יוסי בכרטן: כן, זה בלי הסעות. איך הוא יגיע?

ד"ר גלית שאול: נחזור לתחילת הדרך. ההשקעה הראשונית שלנו בבתי הספר הרגילים, בתי הספר ביישובים. הרעיון הזה הוא אחד מהרעיונות להרחיב את הגיוון. כשדיברנו על גיוון במערכת החינוך, לא כל ילדי עמק חפר ילכו לבית ספר הזה. אחד הדברים שראינו וצריך להגיד את זה באמת מפורש, יש רצון מאוד גדול של ההורים בעמק לחינוך ייחודי. אנחנו רואים למשל, רשימת המתנה מאוד ארוכה של ילדים במעברות. ילדים מעמק חפר, רבים מהם נוסעים ונרשמים לבית הספר הדמוקרטי בחדרה, למשל. שם יש רשימת המתנה של 350 ילדים. מאוד לא פשוט וגם בבית ספר הזה, סביר להניח שלא כולם יגיעו. מי שיוכל להגיע, מי שיוכל לעמוד בהסעות, זה לא פשוט יהיה לכולם. אבל בסופו של דבר, זה ייתן עוד מענה לעוד קבוצה של ילדים.

דוברת: הטריד אותי הנושא הכלכלי.

יעריב: יש פה מגבלה אבל מצד שני השינוי הזה של פתיחה של בתי ספר ייחודיים, כמו ששניים כבר יש לנו במועצה, אנחנו רואים שזה מקדם את בתי הספר הקיימים וזה לא על חשבונם אלא להיפך, זה תומך בהם ועוזר להם.

ירון קומפל: אם אתה תפתח רק בתי ספר ייחודיים, הבתי ספר היסודיים באיזשהו שלב, אנשים יוציאו את הילדים מהם.

ד"ר גלית שאול: כרגע בתי ספר מאוד גדולים. אם בתי ספר יהיו טיפה פחות מלאים זה רק יהיה יותר טוב לבתי הספר.

יעריב: אנחנו עוד לא בדיון אבל רק לדוגמא, בשביל הנתונים, בשנה הבאה אנחנו צריכים להכניס לבית ספר יובלים עוד שתי כיתות והוא יהיה 740 תלמידים. קודם כל הפרוגרמה שלו היא להיות בית ספר מאוד גדול, 600. אנחנו כבר 140 מעל הפרוגרמה. אבל עוד יותר מזה אין לנו מקום איפה לשים שתי כיתות ביובלים. אז אם ייצאו עכשיו 140 ילדים מיובלים, גם המנהלת אומרת, יופי שייצאו. אבל לא ייצאו 140. אם ייצאו 40, זה יהיה המון, זה לא מה שיקרה. אז יש לנו בעיה של עודף של כיתות גדולות.

בואו נדבר רגע מה עושים בבית הספר, נתקדם עם העניין הזה. יש פה בעצם את השקף הזה של הכנסות של בית ספר, הכנסות ממשרד החינוך והכנסות מהמועצה פר תלמיד. ההכנסות מהמועצה פר תלמיד הם לא תוספת לתקציב, כי הילד נמצא בלאו הכי, זה פשוט עובר עם הילד.

בתיא רגב: כמה המועצה משקיעה בתלמיד בבית ספר רגיל?

יעריב: בתקציב השוטף, זה מה שהיא משקיעה, סל תלמיד 630, מזגנים 60, מחשבים 50. מחברים הכל, 740.

דובר: זה אותו דבר?

בתיה רגב: זה אותו דבר.

דובר: בבית ספר רגיל.

יעריב: זה תקציב של בית ספר רגיל. הילד הוא רגיל, שיטת הלימוד לא רגילה אבל כל השאר, רגיל.

דובר: ההשקעה אותה השקעה.

יעריב: תיכף נגיד. עכשיו, זה לא כולל תב"רים של השקעות, מה שדובר מקודם, 13 מיליון שקלים, זה לא שם. זה בשוטף, בתקציב של המועצה.

דובר: מה תשלומי ההורים?

יעריב: יש תוספת של ארוחת צהריים ושל חלק מהשעות בשבוע, אני מתנצל, אני לא יודע להגיד כמה שעות בשבוע. לא כמו יום ארוך, הרבה פחות אבל כן תוספת והכוונה היא לשלם 1,000 שקלים בחודש שזה כולל גם את התמיכה בשכר הדירה, ארוחת צהריים, תוספת שעות. המספר הסופי יופיע בסוף, לא צריך לזכור בעל פה. ההוצאה כאן היא מקסימלית. אפשר להסתכל, למשל, על סעיף הראשון, העליון, על בית ספר של שלוש כיתות שנה הבאה, מזכירה מלאה ואב בית בחצי משרה, ברור שאין צורך בזה על שלוש כיתות. אבל אני החלטתי שאני לוקח את החישוב המקסימלי. זה המקסימום שיוצא ואין שום בעיה לחסוך.

בתיה רגב: כמה אחוז מזה משרד החינוך נותן?

מנשה דויד: התקציב של שרתים ומזכירים זה פר ילד היום.

יעריב: הנה ההכנסות. את יכולה לראות את ההכנסות. משרד החינוך נותן 118,000 שקלים והמועצה נותנת 66,000. אחוזים את יכולה לעשות, לחלק את ה-184.

דוברת: זה על 90 תלמידים?

יעריב: כן, זה על 90 תלמידים.

דובר: לא, זה משרד החינוך נותן.

יעריב: כן. בסדר? זה לא כולל פה שכר דירה שמשרד החינוך משתתף בגלל שהמשרד משתתף באיחור של שנה בערך, אז לא הכנסו השתתפות שכר דירה של משרד החינוך. כשהמשרד לא בונה כיתה הוא משתתף בשכר דירה אבל השתתפות מאוד קטנה. מאוד קטנה.

ד"ר גלית שאול: בהקשר הזה צריך להגיד שבשנה האחרונה, בגלל כל מה שקרה, בגלל הבחירות, בגלל כל מיני ענייניים, מלחמות בין מפעל הפיס לבין האוצר לבין משרד החינוך, המדינה קיצצה מ-5,000 כיתות חדשות שהייתה צריכה לבנות, ל-3,000 כיתות. למשל, יעריב סיפר על בית ספר יעודי שלא קיבלנו אישור להרחיב אותו, כדי שיהיו כיתות חדשות, זה חלק מהעניין הזה. זאת אומרת, כיתות הרגילות לא נבנות כמו שהיו צריכות להיות באותו קצב אבל הבקשה שהגשנו היא בחלקה, התקבלה חלקית, צריך להגיד.

שמיל פלג: יכול להיות שאני לא מבין מספיק פה בנושא הזה אבל אני חושש מתופעת הבית ספר החד-שנתי. למה אני מתכוון? ההורים מתחייבים כי הילד רוצה ויופי ונהדר. אחרי שנה הם אומרים לעזאזל, מה עשינו לעצמנו, אנחנו צריכים להסיע כל יום הלוך וחזור והופה, אנחנו

רוצים לחזור לבית ספר הרגיל והמקובל. השאלה היא איך אנחנו יכולים באיזשהי דרך לקבל התחייבות מהורים שזוכים בהגרלה, שלא יבואו בעוד תשעה חודשים.

ד"ר גלית שאול: צריך להיות מספיק טובים, לדעתי, זו הדרך היחידה. אני לא חושבת שאפשר. **יעריב:** אני דווקא מקווה שזה יקרה כי זה אומר שבית הספר הרגיל הפנים את זה שהשטיח קצת זו ומשתפר.

שמיל פלג: אם זה השטיח שזו אז זה בסדר. אבל אני פוחד מהדבר האחר שרק בגלל ההסעות. **יעריב:** אבל יש לנו ניסיון עם זה בארץ. בסך הכל בבתי הספר הייחודיים בארץ, יש תור, תור מאוד, מאוד ארוך של תלמידים להיכנס אליהם וכן יש קצת תחלופה של תלמידים, זה קורה בהם. זה קורה גם ברגילים וגם בייחודיים. בייחודיים כמובן יותר, שהורים משלמים יותר וצריכים להסיע אז זה קורה יותר. אבל זו לא תופעה שהיא בכמות שאי אפשר להתמודד איתה. אני לא יודע להגיד לך אחוזים אבל נגיד שבעשרה אחוזים באים לשנה או לשנתיים ועוזבים. זה חבל אבל זה גם טוב לפעמים. הניסיון הזה גם לפעמים מרגיע את ההורים וגם זה חלק מההורים הם שותפים.

ישי שוסטר: הבית ספר בשנים הראשונות, אני מבין, יהיה מוקם ברופין. **יעריב:** כן.

ישי שוסטר: לאן הוא יעבור אחר כך?

יעריב: לא יודעים עדיין. כרגע יש לנו חוזה עם רופין. כרגע זה מה שאנחנו יכולים.

ד"ר גלית שאול: הכוונה לחתום לעשור עם אפשרויות יציאה.

יעריב: אנחנו נצטרך לעבוד על זה. בסוף, אם יילך טוב ויהיו מרוצים ויהיה ביקוש גדול אז נרצה כנראה יותר מכיתה בשכבה ושם זה לא ייכנס. אז כנראה שנצטרך שטח לבינוי. זה תהליך יותר ארוך.

ישי שוסטר: מה קרה עם הרעיון להקים את הבית ספר במזרח עמק חפר ששמה אין בית ספר ייחודי?

ישי שוסטר: הרעיון היה להצמיד את זה לחוות הנוי.

יעריב: רגע, זה שני בתי ספר שונים. אני יכול לתת עדכון. הרעיון הזה לא מת אם כי הזמן הולך ואוזל, אולי אפילו אזל. אבל אין לנו עדיין מקום. עכשיו אנחנו בודקים עוד מקום. כרגע בדקנו בהמפעיל, המקום שהוצע לנו בהמעפיל, העלויות שלו מאוד, מאוד גבוהות. אנחנו מחפשים את המקום עדיין במזרח העמק.

שמיל פלג: מזרח העמק אבל מזרחית לכביש 4.

יעריב: כן. השקף הזה אני אסביר אותו ואחר כך שאלות, בסדר? אז קודם כל, באדום, העלות הסופית של שנה א', ללא קיצוץ של השוטף של השנה הראשונה, שכמו שאמרתי, אפשר לעשות ואפילו קיצוץ משמעותי ביחס לסכום הזה, ללא גיוס כספים, כשיש חלק מחברי העמותה שאמרו לי, אנחנו מגייסים את כל הסכום הזה, זה לא יעלה כלום. את זה מגייסים מתורמים ושמענו קודם שיש תורמים, זה לא משהו בלתי אפשרי. זאת אומרת, אין לנו התחייבות או משהו כזה, רק הבטחה, זה לא מספיק. ללא השתתפות משרד החינוך בשכר הדירה, כמו שאמרתי, זה יגיע, שכר דירה של שנה א', יגיע כנראה במהלך שנה ב' אז גם לא הכנסנו פנימה.

דובר: כמה הוא שכר דירה?

יעריב: שכר דירה לשנה 309,000.

בתיה רגב: המון, המון.

בתיה רגב: מה זה המספרים?

יעריב: המספר הזה, זה הכפלה של השטח של ה...

בתיה רגב: מה זה 3,700? אנחנו פשוט, אתה עומד ואנחנו לא רואים את העמודה הימנית.

יעריב: סליחה.

בתיה רגב: תסביר.

יעריב: לא, זה הכותרת פה.

בתיה רגב: מה זה 3,760?

דובר: 360 לחלק ל-90. ההוצאה של תלמיד במועצה.

עמית בן צבי: סך הכל הוצאה פר ילד.

יעריב: סך הכל הכנסות זה מהשקף הראשון. סך הכל הוצאות, מהשקף השני. מהשלישי בעצם

שהיה של המספרים, היה שם שניים, כן? אבל זה סך הכל ההוצאות, הכנסות, הוצאות, יש הפרש

ביניהן. שכר דירה, 309. אם לוקחים את ההפרש פה, 177, ומחברים לשכר הדירה ומורידים את

השתתפות ההורים, 225,000, מקבלים את המספר הזה.

עו"ד עמית בן צבי: מכיוון שאני חושב שהנתונים מעניינים את החברים ובצדק, זה החלק של

המועצה בשכר הדירה.

יעריב: כן.

עו"ד עמית בן צבי: לאחר השתתפות משרד החינוך והשתתפות ההורים, עמותת ההורים, זה

נותן את הסך הכל של חלקה של המועצה, כולל שכר הדירה.

בתיה רגב: אבל לא כולל ה-740 שקל לתלמיד? כולל או לא כולל?

יעריב: כולל. כולל הכל. זה לשנה הראשונה משתי סיבות. הסכום הזה נובע משתי סיבות. א',

בית ספר 90 תלמידים הוא מאוד קטן ובתקציבי המועצה הרגילים הוא גרעוני. זה אחד. בית

ספר קטן הוא גרעוני. הסיבה השנייה זו השתתפות המועצה בשכר הדירה, 84,500 שקלים.

שניהם ביחד בשנה א', 262. בשנה ב', לא צפוי סכום כזה או בכלל לא או הרבה פחות. למה?

משתי הסיבות, בית ספר יהיה 150 תלמידים, הוא כבר יהיה יותר יעיל, הרבה יותר יעיל.

ההכנסות גדלות וההוצאות לא גדלות באותה הכמות. ודבר שני, השתתפות ההורים בשכר

הדירה היא כבר לא 90 הורים או הורים ל-90 ילדים אלא הורים ל-150 ילדים. שנה שנייה

הסכום הזה יורד משמעותית. שכה"ד כולל גם את הכיתות הלא מאוישות, משפצים את כל

הבניין, לא כולל כבר כיתות שנצטרך לשנה שלישית ורביעית, אבל לשנה שנייה כן כולל.

חנן אדרי: יעריב, משרה וחצי, זה מה שקלטתי גם מכל הדו"ח הזה, על הבית ספר. אתה יכול

לפרט שוב על המשרות.

יעריב: משרה וחצי, מזכירה ואב בית.

חנן אדרי: זה מה שיהיה שם.

יעריב: משרד החינוך נותן מורים. מורים ומנהל זה משרד החינוך.

חנן אדרי: עלות של מורה בעצם מכסה משרד החינוך במאה אחוז?
יעריב: כן.

חנן אדרי: כי עובד זה 70 אחוז.

יעריב: לא רק שבמאה אחוז הוא נותן, המורה הוא עובד משרד החינוך, הוא מקבל תלוש שכר ממשרד החינוך, לא מהמועצה. וגם המנהל. יש אנרגיה של הקמה, היא אנרגיה מאוד טובה.
בתיא רגב: יש לי כמה דברים. א', דבר ראשון, יש מנהלת אגף חינוך היא קשורה לנושא וגם לא הייתה במפגש הראשון שהיה לנו, על עקרונות החינוך וגם הפעם. אני חושבת שמין הראוי שהיא תהיה שותפה במליאה לנושא הזה.

ד"ר גלית שאול: היא שותפה לגמרי.

יעריב: אני אעביר לה את זה.

בתיא רגב: צריך לחשוב. זה אחד.

דבר שני, מי בעצם בוחר את המורים ואת המנהלים? רק משרד החינוך?

ד"ר גלית שאול: כן. יש מכרז.

יעריב: כן. אני אסביר.

בתיא רגב: או שזה עמותת ההורים?

יעריב: אני אסביר. פורמלית, משרד החינוך בוחר. מנהל במכרז, מורים, המפקחת משבצת. אבל בבחירה של מנהל, גם בבית ספר חדש, גם בבית ספר קיים, משרד החינוך מקיים את המכרז אבל למשרד אין את היכולת לעשות איזשהי היכרות עם המועמדים מראש.

בתיא רגב: המועצה ממליצה.

יעריב: וראשת המועצה ממליצה והמשרד החינוך, קודם כל, המועמד חייב לעמוד בתנאי הסף אבל אם הוא עומד בתנאי הסף, משרד החינוך, בשאיפה וגם באופן פורמלי אומר את זה וכותב את זה, הולך עם הרשות וסומך על הרשות שהיא עושה.

ד"ר גלית שאול: זה יותר מזה. גם יש יכולת.

בתיא רגב: וההורים, איפה הורים?

יעריב: ההורים יכולים להביא מועמדים, יכולים לשכנע מועמד להגיש את המועמדות, לדחוף את עצמו, בזה אין להם שום אמירה בבחירה.

בתיא רגב: יש לי דבר נוסף. פנו אליי הורים שקיבלו מייל או ווטסאפ שנפתחה ההרשמה של הילדים.

ד"ר גלית שאול: לא, לא.

יעריב: פתחו את ההרשמה כנסיון לראות שיש ביקוש שאנחנו לא יושבים פה סתם וזאת הייתה צריכה להיות אחת השאלות אולי, האם יש ביקוש.

בתיא רגב: אני לא חושבת שזה מכבד את המועצה. אם המועצה שותפה לכל הנושא הזה.

ד"ר גלית שאול: זה היה לפני שהם באו למועצה.

בתיא רגב: לא, זה היה עכשיו, לפני שבועיים הם קיבלו את זה, ההורים.

יעריב: איך את רוצה לבדוק אם יש ביקוש?

ד"ר גלית שאול: תראי, דיברו על הבית ספר במזרח העמק.

בתיה רגב: אבל זה תפקיד של המועצה לבדוק אם יש ביקוש, זה לא תפקיד של ההורים.
ד"ר גלית שאול: צריך תמיד לקחת, מה קודם למה, הביצה או התרנגולת. אני יכולה לספר לך שאני פתאום ראיתי איזה פוסט בפייסבוק של הורים שכתבו שפותחים בית ספר במזרח העמק. אנחנו לא יכולים לשלוט על כל מה שכל הורה עושה. כמו שאמרת, היו שבעה נושאים שהגיעו אלינו לסדר היום, רק בית ספר אחד מגיע לקו הסיום, כרגע. למה זה קורה? כי הנרטיב של בית הספר הוא מתאים למועצה, כי יש דברים שאפשר, יש מקום, יש עקרונות שמתאימים למה שקורה פה. זה נכון, אני יכולה להגיד לך, שגם בית ספר אופק וגם מעברות לא היו קורים אם לא היו הורים מסביב שדוחפים את הנושא הזה. אני יכולה להגיד לך שהילדים שייכנסו להגרלה, זה רק ילדים, אך ורק ילדים, שיירשמו בהרשמה מסודרת שאנחנו נפרסם. עכשיו, סביר להניח, שיש הורים שרואים אותנו וזה מעניין אותם. ברגע שנפרסם, תאמיני לי, פרסמתי פה דברים יותר קשים היום, נכון? ברגע שנפרסם בשמחה, בגאווה, את ההודעה על בית ספר, תפתח ההרשמה למספר מסוים של זמן, הורים יירשמו. אנחנו בסופו של דבר, רוצים לשרת את הציבור. אבל אני כן מציעה, להסתכל על הדבר הזה ולהגיד, יש פה הזדמנות. יש פה הזדמנות מעניינת ויש פה הזדמנות שלא רק שמשרד החינוך מקדם אותה, גם התושבים שלנו רוצים אותה. כי אחד הדברים שראינו, שיש הרבה מאוד אנשים שזה מעניין אותם. אני מאוד שמחה שילדים בעמק חפר, בשנת 2019, רוצים ללמוד בבית ספר חקלאי. בעידן שכל ילד רוצה ללכת להייטק בעיני זה משמח. אני יכולה להגיד לך שהילד שלי, אחרי חווית חוות הנוי, חזר, שאלו אותו "מה אתה רוצה להיות כשתהיה גדול?", הוא אמר "אני רוצה לנהל את חוות הנוי". אז בסדר, אני שמחה שילד בן תשע, במדינת ישראל, זה מה שהוא רוצה. בעיני זה, מבחינת עמק חפר, זה נמצא בסדר עדיפות מאוד, מאוד חשוב ומרכזי. כשאנחנו מסתכלים מה הייחוד שלנו לעומת הערים מסביב, כשאנחנו רוצים להביא משהו ייחודי ויש לנו פה הזדמנות להביא משהו ייחודי. שמעת עכשיו, אין בתי ספר אחרים כאלו. אז אנחנו צריכים להסתכל על זה בחגיגות הראויה ולהגיד לעצמנו, יש פה הזדמנות.

בתיה רגב: בסדר, אני שומעת.

ד"ר גלית שאול: זאת עמדת.

בתיה רגב: בסדר גמור, אני מכבדת את עמדתכם אבל אני רוצה לשאול שאלה נוספת. מה קורה עם הבתי ספר הציבוריים של עמק חפר? האם שם יש התקדמות מסוימת בהתחדשות בחינוך או שזה עדיין עומד באותו מקום?

יעריב: קודם כל, ההשקעה בקיימים, שמענו מקודם.

בתיה רגב: זה מבנים.

יעריב: ארבעה מיליון. זה מבנים, בשנה שעברה זה היה לא רק מבנים. במקביל אנחנו בודקים את כל הנושא הקיים והמאוד יקר גם של תומכות למידה, שיש בבתי הספר, לפי איזשהו מפתח. יש השנה המשך של ההתחדשות. גם אם יש קשיים, בסופו של קשיים כלכליים כרגע היה במעבר, כי יש דברים שהובטחו, בתשע"ט אבל לא תוקצבו בתקציב. אנחנו יושבים עם כל בית ספר קיים, אגף החינוך, מפקחת בתי הספר ואני, יושבים והילה, שעוזרת מאוד בחינוך. יושבים עם הצוותים, צוות מוביל, לפעמים עם ועד הורים גם, מי שהמנהל בוחר להביא. ומגדירים את

ההתקדמות ואת הייחודיות של כל אחד מבתי הספר הקיימים וגם מנסים לראות איתם איזה תוכנית הם בונים בשביל לנוע לשם. התחלנו עם היסודיים וכרגע אנחנו בוחנים עם עצמנו איך להתקדם עם חטיבות הביניים והתיכונים. זה שש-שנתי אבל אנחנו עושים שם איזו הפרדה, יש הבדל מאוד גדול מה אפשר לעשות עם כל גיל. אז בהחלט רוב המאמץ, רוב הכספים, רוב ההשקעה הולכת על הקיים. זה גם רוב גדול של הילדים בתוך בתי הספר הקיימים. זה לא במקום, זה תומך בהם. שוב, אני משוכנע שהמהלך הזה הוא מקדם את בתי הספר הקיימים ונתתי את הדוגמא, אני יכול להגיד, שיטת מונטסורי נכנסה לעמק במעברות ושנה אחרי נכנסה לשני בתי ספר בעמק, לשני בתי ספר שעשו את זה. שביעות הרצון של הצוות, של המנהל, ושל ההורים מאוד, מאוד גבוהה. וזה תוצאה של האומץ, של הצעד קדימה. אנחנו בפסח, איך אומרים? קבוצת הנחשון הזו, של נחשון בן עמינדב, זה מה שאנחנו מבקשים לעשות פה וזה בסיכון מינימלי שבמינימלי. זה יחסית לתקציבי החינוך ומה ששמים על בתי הספר הרגילים זה כסף קטן מאוד.

יש ממש הזדמנות לפנינו, שהיא תוצאה של העבודה המאוד טובה בכלל של הקיום של חוות הנוי בעמק חפר ושל האימוץ שלה על ידי העמותה שדחפה קדימה והמועצה האזורית והצוות שעובד שם ועושה עבודה מצוינת. זו הזדמנות שהיא תוצאה של הנכונות שלנו במועצה, בהנהגה הזאת, ללכת קדימה עם החינוך. בהחלט תוצאה של קבוצת הורים שדוחפת ודוחפת ודוחפת. והדרך לעשות קבוצת נחשון כזו זה רק עם הורים כאלו שיש להם הרבה אמונה והרבה רצון והרבה אנרגיה. כי המנגנון הרגיל מתקשה לעשות דברים כאלה. הוא נענה להם, הוא מתקשה לעשות. וככה יש לנו את ההזדמנות ללכת ולתת לילדים ולהורים שלהם את המענה האישי ולקדם את בתי הספר הקיימים.

ירון קומפל: הבית ספר יפגע בפעילות השוטפת שיש בחוות הנוי או שזה בנוסף?
יעריב: זה בנוסף.

ירון קומפל: לא יקטינו את כמות השעות שהילדים בעמק חפר מקבלים בחוות הנוי כי זה פעילות מאוד מבורכת, אני מדבר מניסיון של הילד.

יעריב: כן ולא. כן יגבילו, לא בגלל בית הספר הזה. בית הספר הזה יעשה פעילות בחוות הנוי עם הצוות של חוות הנוי. גם חלק של צוות בית הספר יהיה רשום כצוות של חוות הנוי, בגלל השיטת תקצוב של חוות הנוי. זה לא על חשבון ויהיה מותאם בשעות. בנוסף לזה, אנחנו מתכוונים להכשיר שטח לחקלאות, שטח לגן ירק גדול, לצד חוות הנוי, לא בתוך השטח של החווה עצמה אלא בשטח ששייך לרופין ואמור לעבור בעתיד לרשות המועצה או לא אמור, הקרקע עדיין לא עברה למועצה. יש הבטחה ועובדים על זה, זה יקרה ממש בקרוב, במנהל מקרקעי ישראל. עבודה במטעי עמק חפר, עבודה בחקלאות מסביב, עבודה בירוק, עבודה באדום, זה גם יפתח בתוך רופין. אז יש הרבה מאוד מקומות שהילדים אמורים ללמוד בעשייה. והכוונה בוודאי לא על חשבון הקיים ולהיפך. להרחיב את הקיים. למה אמרתי כן ולא? כי לא בית הספר אבל כן הפוטנציאל לצמיחה, הרצון לצמיחה, הביקוש מבתי הספר, מגני הילדים, מהחינוך המיוחד, מקבוצות של תמיכה רגשית. יש ביקוש עצום לחוות הנוי, עושים שם עבודה מעולה. יש מגבלה של שעות שמשרד החינוך שם את המגבלה וזה צומח בהדרגה. יש לנו פגישה עם האחראי לזה

במשרד החינוך ואנחנו מתכוונים להגיד לו, רגע, זה נכון שיש מגבלה אבל אצל האחרים זה לא צומח בכלל, תעביר את המכסה אלינו, משהו כזה.

יואב בר סלע: קודם כל אני מברך על התהליך. אני חושב שהתהליך הוא נכון והוא מעודד, כל מה שכתבם, אני מאוד מתחבר אליו והוא נכון מאוד. צריך להסתכל על הרצף, צריך להסתכל גם על התיכונים, לראות שיש איזה רצף במגמה הזאת גם בהמשך. יש דוגמאות כאלה ברחבי הארץ, צריך לראות איך עושים את זה, בעיני זה מאוד חשוב. היוזמה של ההורים היא חשובה והמהות היא חשובה. אבל כאן, מאותו הרגע שיש החלטה שהולכים על זה, מכאן המועצה צריכה להיות בעלת הבית של העניין הזה.

יעריב: ברור.

יואב בר סלע: זה חייב להיות שקוף. לא, זה לא ברור כי אני שומע הרבה רעש סביב העניין הזה וחשוב מאוד שהמועצה תטפל בזה בצורה מאוד עקרונית ותיקח את האחריות אליה בצורה מלאה ושיראו את זה גם. כי הפייסבוק והעולם הזה מלא דיבורים. גלית הציגה את זה, חשוב כאן שאתם תיקחו את ההובלה ויראו שאתם מובילים את התהליך ולא קבוצות הורים כאלה ואחרות. זה בעיני, אתם הריבון ואתם צריכים לקחת אחריות.

יעריב: אני מקבל את מה שאתה אומר, אני מסכים עם זה.

ד"ר גלית שאול: אבל אי אפשר היה לקחת את זה לפני שזה שלנו.

יואב: אני מסכים.

יואב בר סלע: אבל בנקודת הזמן הזאת, גלית, זה שלכם וצריך להוביל את זה מקצה לקצה.

ד"ר גלית שאול: לגמרי. לכן אנחנו פה. אנחנו צריכים לקבל החלטה.

מאיר טודר: קודם, גם אני מברך על היוזמה. אני חושב שזו יוזמה ברוכה. אני מחזק את דבריה של גלית גם. מצד אחד נותן פתרון לתלמידים מסוימים, גם יוריד את העומס משאר בתי הספר. אני יכול לומר לך מתוך ניסיון שעבדתי בעירייה, אגף החינוך, בנתניה, הייתה חווה חקלאית. היום הפכו את זה כנראה לנדל"ן או משהו כזה, סגרו את החווה. אבל יצא לי לבקר שם ושאלתי ילדים, איך אתם מתרשמים מכל זה? והיו מספר ילדים שאמרו "למה יש לנו כל כך מעט שעות שם?" אני זוכר, היה שם בדיוק את הניסוי של החרציות עם התאורה, שהתאורה מקדימה את הזריחה של החרציות, אמרו, הם רוצים לראות כבר מה קורה, למה יש להם מעט שעות. אני חושב שהיוזמה היא יוזמה ברוכה.

יעריב: אוקי. תודה.

ד"ר גלית שאול: רק אולי להגיד במסגרת ההתחדשות בחינוך, עשינו עכשיו צעד נוסף, לא רק שילדים שמגיעים במסגרת של כמה שעות אלא קבוצה מעורבת מכל העמק, שמגיעה לחוות הנוי יום בשבוע, ליום שלם מהבוקר. כל בית ספר נדמה לי שרק שלושה תלמידים, משהו כזה. הם עובדים בקבוצה משולבת, פעם בשבוע, כדי לתת לקבוצה גדולה של ילדים, משמעותית, גם את ההתנסות הזאת, המשותפת של ילדים מכל העמק וגם לעבוד באמת יום שלם בהתחדשות, בתוך חוות הנוי, זה לא קשור לבית הספר.

דובר: זה בהרבה תחומים, לא רק בחוות הנוי.

ד"ר גלית שאול: נכון, נכון.

יעריב: זה חלק מהנושא שאנחנו קראנו לו "קמפוס עמק חפר", שהתחיל לפנינו ואנחנו משתדלים להרחיב אותו ולהוסיף עוד אפשרויות ועוד שעות לאותם ילדים.

אילנה גולן, בית יצחק: אני גם יושבת ראש ועד הורים של בית ספר בית יצחק. אני חייבת לומר שלהציג כזאת תוכנית ולא להציג לידה מה קורה בבתי הספר הקיימים שנה הבאה, זה טעם לפגם. הסיטואציה, לפחות שאתה מתאר, היא לא הסיטואציה, שלא היו"רים מרגישים אותה ולא המנהלים בתי ספר. יש חשד מאוד, מאוד כבד על מה קורה שנה הבאה ונכון שזה נראה לא סכום גבוה אבל תמיד הדברים האלה לא מסתכמים בסכומים, זה אחד. אני חושבת שהשתנות והתחדשות זה דבר מאוד, מאוד חשוב. אבל כשמתחילה ישיבה בכזה גירעון, התחייבויות כאלה ענקיות, לצאת לכזאת תוכנית בספטמבר, זה בעיני לא אחראי, ממש כך. אני מופתעת שבאותה ישיבה מציגים את שני הדברים האלה, באמת.

דובר: יש לזה סיבה.

אילנה גולן, בית יצחק: שניהם לא היו בסדר היום ושניהם הפוכים בצורה קיצונית בעיני. אני חייבת לומר שיכול להיות שהכל יהיה בסדר בבתי הספר הקיימים אבל כרגע, הסיטואציה היא חשש מאוד גדול לשנה הבאה. אני לא מדברת על פרויקט בינוי בכלל, שפרויקטים שבתו הספר, לפחות בבית יצחק נמצא בסיטואציה מאוד, מאוד קשה, אתה מכיר אותה, ביקרת וראית ואין תשובות מאף אחד כרגע. זהו, אני מרגישה מאוד לא נוח לאשר כזאת תוכנית.

יעריב: לגבי הבית ספר בבית יצחק, קודם כל צריך להגיד, משרד החינוך והמועצה השקיעו בבית הספר הרבה מאוד כסף, יש שם חלק מהמבנים במצב מצוין.

אילנה גולן, בית יצחק: ויש מבנים ברמה שאי אפשר ללמוד בשנה הבאה.

אילנה גולן, בית יצחק: אושר תב"ר, אני לא יודעת ...

עו"ד עמית בן צבי: אני אומר לך, אושר תב"ר.

אילנה גולן, בית יצחק: ולא ברור מתי זה יתחיל.

עו"ד עמית בן צבי: אושר תב"ר, המנהלת הייתה אצלי. היה שם פלונטר בהכנת החומר לוועדת התקשרויות.

יעריב: יש שם שני דברים, שנייה.

אילנה גולן, בית יצחק: אני לא רוצה שנדון בבית יצחק, זה לא הדין.

יעריב: אילנה, החשש שלך, אני מסכים עם החשש כי תמיד צריך לחשוש.

אילנה גולן, בית יצחק: התלמידים בעמק, יעריב, כי צריך קודם לטפל בהם.

יעריב: אבל אני רוצה להראות לך שמטפלים בהם ואת חוששת לחינם. רק את עדיין חוששת אז תני לי רגע אחד לעזור לך בחשש הזה. אז קודם כל היה פה קול קורא שחצר של בית יצחק קיבלו, השקעה מאוד גבוהה. אני לא זוכר כמה זה סכום יותר גדול מזה.

יעריב: 300,000 שקלים ממשרד החינוך, יצא לדרך או יוצא לדרך, זה מה שהיה אצלך. חוץ מזה יש תב"ר של ארבעה מיליון שקלים, ראינו אותו בנושא הקודם. לא לבית יצחק, לכולם אבל בסדר, פה יש 200, פה יש ארבעה מיליון, להמשיך על 13 מיליון של שנה שעברה. להמשיך את הקידום של בתי הספר הקיימים. נכון, יש עוד עבודה אבל עושים. חוץ מזה, לדוגמא, בבית יצחק, לא רק בבית יצחק, גם ביובלים, גם בויתקין במידה מסוימת אבל פחותה, יש בניין מאוד, מאוד

ישן שלא ראוי ללמוד בו, נכון. פנינו למשרד החינוך, התקדמנו מאוד עם משרד החינוך בעניין הזה, גם זה התחיל לפני כמובן. אבל זה בתהליך, המשיך בתהליך גם השנה. ואנחנו לא קיבלנו עוד את האישור, קיבלנו שמועה אבל לא אישור, שיבוצע בקרוב. זאת אומרת, זה עבר את הבניין הזה, עבר את כל האישורים של משרד החינוך ועכשיו זה בתקצוב של משרד האוצר. בתקצוב זה עוד לא עבר פורמלי רק בשמועה. ב-30 לחודש, שלושה ימים אחרי סוף החופשה, מגיע לפה תמיר בן משה, האחראי על הבינוי במשרד החינוך ואנחנו יודעים על זה ומתכוונים לדבר איתו על הבניין הזה, זה לא משהו שהמועצה עושה, זה משהו שמדינת ישראל עושה, זה על הפרק, זה יקרה. אם זה יקרה בדיוק בקיץ הזה, יתחילו או לא, אני לא יודע עדיין להגיד אבל זה שמה. אנחנו דואגים לבתי הספר הקיימים, אני יכול להמשיך איתך, כל בית ספר אני יודע מה המצב שלו, על מה הוא עובד.

אילנה גולן, בית יצחק: אני מבינה. אני עדיין חושבת שבסיטואציה כזאת, צריך לעשות hold על הרעיון האדיר הזה וזה לא יכול לקרות כרגע בסיטואציה שאתה מציג.

ד"ר גלית שאול: מאיזה סיבה?

אילנה גולן, בית יצחק: אנחנו מאשרים את התב"רים ואת התוספות, ואני מוכנה לחתום עכשיו שאנחנו לא נסיים את זה בסוף השנה ככה עם התקציב הזה. כי ככה הדברים עובדים.

ד"ר גלית שאול: זה לא תב"ר. זה, מבחינתי, חינוך שוטף. צריך להגיד.

זה בסדר גמור אבל אני כן רוצה לענות. אני אגיד ככה, אוקי? יש למשל שני תחומים שבמועצה בשנתיים האחרונות הייתה בהן עלייה מאוד, מאוד גדולה ובסכומים מאוד גדולים. למשל, סייעות. בשנים האחרונות קפיצה בלתי מוסברת במספר סייעות. שישה וחצי מיליון, כולם בבתי הספר הרגילים, מעבר לסייעות שמתקצבות על ידי משרד החינוך. אותו דבר, הסעות פה בעמק, משרד החינוך משלם על הסעות. חוץ מההסעות שמשרד החינוך משלם, עוד 14 מיליון שהמועצה משקיעה. אלו שני התחומים שבהם למשל, עד היום, לא היו קריטריונים.

דובר: כולם ברגילים, לא בייחודיים.

ד"ר גלית שאול: כולם ברגילים, לא בייחודיים. זה סכומים שהמועצה משקיעה מעבר למשרד החינוך. זה סכומים שאמורים להיבדק, בימים הקרובים, היום או מחר אמור לצאת מכתב לבתי הספר כדי שבתי הספר ימליצו לנו באיזה הזדמנות הם רוצים שהדברים האלה יקרו. תאמיני לי שאין אבן שאנחנו לא הופכים בהקשר הזה. יעריב מדבר מאוד ממקום מכיר וקרוב ושנמצא. יש סוג של הזדמנות בגלל שמשרד החינוך בהחלט מתקצב, מקדם, חושב שהדבר הזה נכון וראוי. אם ראיתם את מה שיעריב הציג קודם, אנחנו הערכנו הכי לחומרה שאפשר בכל תחום שהוא כדי לייצר מצב שבו לא תהיה חריגה. אז אני חושבת שכשיש הזדמנות דווקא בשלב כזה וצר לי שזה קרה היום, ביום אחד. אני חייבת להגיד ששני הנושאים הם לא נושאים שידענו מראש שאנחנו נציג אותם או שנדע עליהם ולכן זה קרה. את צודקת, אני התחלתי בזה ואמרת, זה לא מתאים להיום אבל אם אנחנו לא נקבל החלטה היום, הבית ספר לא יקום בספטמבר. זה אומר לחכות עוד שנה, זה אומר להגיד למשרד החינוך קח את כל הכסף שהיית מוכן לתת, קח את ההזדמנות הזאתי, לא נקים. אני חושבת שזה לא נכון מכיוון שבית הספר עומד וברגע, אבל זה בסדר, זה זכותך, את יכולה גם להתנגד. אנחנו מעלים את זה לכאן כדי שנדון ובכדי שנחשוב מה

אפשר לעשות. אני חושבת שבתי הספר הקיימים נמצאים כל היום, יומיום, בראש מעיננו. אבל אי אפשר לחשוב שכל רצון לגוון ולתת עוד ועוד ויש ביקוש לעניין הזה בעמק. כשאני רואה ילדים שנאבקים להיכנס לבית ספר בחדרה וגרים פה בעמק חפר, אני חושבת שזה לא נכון. גם עמק חפר ראוי שיתן מקום גם לילדים שרוצים ללמוד טיפה אחרת, לא כל הילדים רוצים ללמוד אותו דבר. בסופו של דבר זה יביא, כמו שיעריב סיפר, גם לרווחה יותר גדולה לבתי הספר הקיימים.

אילנה גולן, בית יצחק: רק שני דברים. אחד, גם את הדברים המיוחדים האלה, התחילו ואפשר להביא לבתי ספר הרגילים והם לא יהיו רגילים יותר.

ד"ר גלית שאול: זה נכון. אבל אני סיפרתי קודם על שתי תוכניות. גם על ילדים שבאים יום בשבוע.

אילנה גולן, בית יצחק: ילדים ...

ד"ר גלית שאול: אני סיפרתי שילדים שמגיעים יום בשבוע, עכשיו, לחוות הנוי, עכשיו, כרגע, בזה הרגע. סיפרתי על ילדים שמגיעים כל השבוע.

אילנה גולן, בית יצחק: נכון. צריך להגיד את זה.

ד"ר גלית שאול: זה בסדר גמור אבל למה זה צריך להיות במקום? אנחנו לא מדברים על להחליף את זה.

אילנה גולן, בית יצחק: והדבר השני, רק מנקודה אחת, שדובר על זה שכיתות לא ייסגרו.

ד"ר גלית שאול: זה נכון.

אילנה גולן, בית יצחק: יש פה משהו בעיני, שהוא בעיני קאץ'. למה קאץ'? כי ילדים ייצאו לא רק מהסיבה של הבית ספר החקלאי. ילדים ייצאו כי הם עושים רילוקיישן, כי הם פה, כי הם שם. ואיפה אנחנו נדע להגיד מתי זה ככה, מתי זה אחרת? מי התלמיד שקבע את הסיטואציה?

ד"ר גלית שאול: בשביל זה יש אגף חינוך שזה התפקיד שלו ויש משרד החינוך שמפקח על זה. משרד החינוך הדגיש את הנקודה הזאת מכיוון שאנחנו חלילה לא רוצים לפגוע ואם יש ילד שהיציאה שלו תצמצם ותפגע, זה לא יקרה. אז זה צריך לשים על השולחן. אחד הדברים ששמנו לסדר היום שלנו זה לקדם את הנושא של החינוך פה בעמק. וקידום של החינוך בעמק, אנחנו רוצים לעשות את זה מה שהתחייבנו לעשות.

אילנה גולן, בית יצחק: שזה בסדר גמור.

ד"ר גלית שאול: אני מאוד מצטערת, צר לי מאוד שקודמנו בחרו להשקיע בדברים מסוימים אבל אנחנו באנו עם האג'נדה שלנו. אני מציגה, את לא חייבת להסכים עם זה, את יכולה להצביע נגד, זה בסדר גמור. אני חושבת שראוי להקים בית ספר חקלאי בעמק חפר.

אילנה גולן, בית יצחק: אני גם חושבת אבל לא כעת.

ד"ר גלית שאול: בסדר. זאת זכותך.

אמיר: אני דווקא רוצה לתמוך בהקמה של הבית ספר.

יעריב: עכשיו אני אהיה המורה. זה לא הבית ספר, זה כבר חוזר על עצמו, בית הספר.

אמיר: בית הספר. אני חושב שצריך להימנע מאפקט המטוטלת. זה שהציגו לנו דבר שהוא קשה ולא תקין בתחילת הישיבה, זה לא צריך להשפיע על הנושא הזה בכלל. יש פה איזשהי הזדמנות מאוד גדולה. אני חושב שההנהלה ידעה שהיא הולכת להציג לנו את שני הנושאים האלה עכשיו,

הם ידעו שיש פה באמת איזושהי בעיה של בור תקציבי ועכשיו איזו השקעה. הם דווקא באומץ באו ואמרו, שקיפות היא קודמת לדברים, אנחנו מציגים את הנושא של הדברים כדבר ראשון בשיבה ואחר כך אנחנו מציגים את ההזדמנות הזאת. יש פה אומץ ויש פה מהלך תקין ואנחנו לא צריכים בשום אופן לעצור את הדבר הזה בגלל מה שהוצג, שהוא קשה, ללא ספק.

ישי שוסטר, יד חנה: אני גם רוצה להצטרף לקודמי ולברך. אני חושב שזה דבר נכון לעשות, למרות הסעיף הקודם של הבור התקציבי שכנראה נצטרך לחשוב איך פותרים אותו בלי שום קשר לדבר הזה. ואם יש הזדמנות, אולי אפילו חד פעמית, לדעתי זה איזושהו ניסיון ראשון שאחריו יבואו הלאה עוד ניסיונות לתחומים נוספים ולא רק חקלאות. ולפתוח את המרחב שלנו. אני מברך על זה, אני גם אתמוך בדבר הזה.

רו"ח סתיו וייס, חגלה: אני קודם כל גם מברך ומחזק ואני בעד גיוון חינוכי. אני כן מרגיש קצת אי-נוחות. לא ממה שמוצג אלא יותר מדברים שלא מוצגים ויכולים להגיע בהמשך. לאור חוזה לעשר שנים, לאור זה שיעריב בדרך כלל מצליח במה שהוא עושה, אז זה לא ייסגר אחרי שנה ואנחנו צריכים לחשוב על איך עכשיו, איך לצורך העניין 240 רכבים פורקים ילדים תוך 15 דקות, האם לצורך העניין יהיה איזושהו יועץ תנועה לזה, האם בשלב מאוחר, היום אנחנו מדברים על בית ספר שבעצם הוא בלי הסעות אבל יכול להיות שבשלב מאוחר בעצם צריכה להיות סובת אוטובוסים וזה יהיה בית ספר, **דובר:** זה קשור לרופין.

רו"ח סתיו וייס, חגלה: כן אבל גם שזה קשור לרופין, ילד בכיתה א', הוא צריך הנגשה אחרת מסטודנט בן 23, לא? אני חושב שצריך להסתכל על הדברים העתידיים ולא על השוטף. לנסות לקחת אותם בחשבון ולראות אם אותם אנחנו יכולים לקדם.

ד"ר גלית שאול: הוקמה ועדת היגוי. ברגע שאנחנו נחליט, נתחיל לפעול ועדת היגוי שתשב שבוע ושבוע ותתכנן את כל הדברים האלו בדיוק מה שאתה אומר. לדברים האלו יש שלבים. את הפגישה עם מנהלת משרד החינוך הצלחנו לקבל רק לפני שלושה שבועות. זה לא סתם שהדברים עלו ככה מעכשיו. אנחנו רוצים להביא משהו שיקרה בשנה הקרובה. כדי לעשות את זה צריך לעשות בקצב שהוא קצת שונה מהקצב הרגיל. תאמין לי, שלי לא היה קל להעלות את הנושא הזה דווקא היום, באמת אני מודה. זה היה מאוד, מאוד קשה. אוקי? זה לא והייתה לי הרבה מאוד התלבטות מה לעשות אבל פשוט אין ברירה. הדבר הזה אם הוא לא יאושר היום, הוא לא יקרה בשנה הקרובה. יש פה התחלה של משהו שראוי וחשוב ונכון לקחת אותו. אחת הסיבות שאני מקימה את הועדה שתחשוב מה קורה, אני לא מתכוונת לעבור את השנה הראשונה של הבחירה שלי, עם ידיים קשורות. יקרו פה דברים למרות המצב הזה. כן אנחנו נעשה חשיבה, שמעתם קודם, המלוות של המועצה מאוד נמוכות, המועצה נמצאת במצב תקין ואיתן, זה לא שהיא נמצאת במצב קשה. הסכומים הם סכומים גדולים שצריכים להתמודד איתם אבל אנחנו ברמה העקרונית, לא שינינו את ההתנהלות שלנו. אנחנו ממשיכים לעבוד, אנחנו ממשיכים לפעול. זה נכון שזה קשה. לא מתכוונת בשנה הזאת לא לעשות שום דבר. וזה אחד הדברים שאנחנו הבטחנו שאנחנו נביא ואת זה אנחנו רוצים לעשות.

יעריב: יש תוכנית לחנייה, יש עם רופין תוכנית. יש עוד דברים לא גמורים. חנייה ספציפית ואיפה להוריד ילדים, כן מוכן.

יוסי בכרטן, בורגותה: רציתי לשאול. קודם כל, אני בעד שיהיה בית ספר חקלאי ושיהיה הרבה אופציות לילדים לבחור, כיוונים. למה לא נתחיל עם זה בתוך הבתי ספר הקיימים כמגמות? כמו שיש מגמת ספורט, מגמות שונות לאלקטרוניקה, אפשר לעשות מגמה חקלאית. בית ספר בתוך הבית ספר הקיים.

יעריב: קודם כל בתיכונים יש כמובן מגמות וגם מה שאתה אומר, זה היה תמיד בתיכונים. כן עשינו ניסיון אחד שאני מעדיף לא לפרט.

יוסי בכרטן, בורגותה: ואז, סליחה שאני קוטע, ואז אנחנו נדע, תוך שנה-שנתיים, את הביקוש או הדרישה לסיפור הזה ונדע גם מה יש.

יעריב: ביקוש יש, עצום, אבל אתה צודק אם כבר יש ביקוש אז למה שלא נעשה איזשהם אפשרויות ייחודיות בתוך הקיימים? אני מסכים איתך לחלוטין, אני מנסה לקדם את זה. משהו מעשי ממש, כבר ניסיתי לשנה הבאה לקדם וטרם הצלחתי. הרעיון שלך הוא נכון, אני אוהב אותו אנחנו מנסים לעשות את זה עם הקיימים. בתי הספר הקיימים זזים יותר לאט, יש להם יותר ילדים, יותר הרגלים, זה לא פשוט, לבוא ולהגיד בואו ניקח קבוצת ילדים ונעשה משהו אחר.

ד"ר גלית שאול: אנחנו רוצים להצביע.

עו"ד עמית בן צבי: שמענו את הדיון וגם את הדברים של ראשת המועצה ושל יעריב וצפינו במצגת. בהחלט נשמעו דעות לכאן ולכאן. כפי שנאמר אני אציע לפניכם הצעת החלטה, שבעצם מאשרת למועצה להתקדם עם הפרויקט ולהתקשר. ההתקשרות הראשונה והמהירה מול מדרשת רופין לגבי שיפוצים של המבנה שכפי שנאמר לנו, אם מיד במהלך החודש הזה לא ייחתם והנושא יידחה לדיון במליאה הבאה, הפרויקט יכול להיות יפה אבל יישאר כנראה על הנייר. אקריא ברשותכם את הצעת החלטה לאחר מכן אשאל אם יש מתנגדים ונמשיך הלאה.

הצעת החלטה: לאחר הצגת רעיון הקמת בית ספר חקלאי צומח בשם "שורשים, ברופין, כולל נתונים נדרשים, מליאת המועצה מאשרת לקדם את הקמת בית הספר ובכלל זה לבצע התקשרויות, בין היתר מול מדרשת רופין ועמותת ההורים. כפי שאתם רואים, איזשהו הצעת החלטה של אור ירוק, ועדת ההיגוי מתכנסת והיא כבר תפרוט את ההחלטה לפרטי פרטים.

דוברת: אבל איפה ההסכם? ההסכם עצמו לא צריך להביא אותו?

עו"ד עמית בן צבי: האם צריך לאשר את ההסכם? לשאלתך, לא. כל הנתונים נמצאים פה. יש הסכמים כמו מפעל הפיס שאנחנו מחויבים. לשאלה, לא. מליאת המועצה מקבלת החלטה לאשר את הפרויקט או לא, כל הנתונים הוצגו פה. האם יש עכשיו חובה להביא כל דבר ועניין? התשובה היא לא אבל אני כבר יכול לומר שבמליאות הבאות ועדת ההיגוי, נציג ונשתף אותכם במהלך העדכונים.

דוברת: הנהלת המועצה אישרה את בית הספר.

דוברת: אפשר באישור שיהיה גם סכום שהוצג פה שיהיה אחריות של המועצה?

עו"ד עמית בן צבי: לכן אני אמרתי. המצגת היא חלק בלתי נפרד מהמסמכים שהוצגו בפניכם. המצגות גם תועלנה, חלק מהחומר, יועברו לחברים לכן... (מדברים ביחד) לנתונים. חברים, האם יש מתנגדים? אחת (אילנה גולן, בית יצחק). נמנעים? שלושה.

החלטה: הצעת ההחלטה אושרה ברוב קולות, שלוש נמנעות ומתנגדת אחת.

עו"ד עמית בן צבי: תודה רבה למליאה על ברכת הדרך לצאת לפרויקט.

3. אישור פרוטוקול מליאה מספר 05/19

עו"ד עמית בן צבי: אני מבקש, ברשותכם, לאשר את פרוטוקול הישיבה הקודמת, פרוטוקול 5/19. לא קיבלנו הערות עד עתה. ככל שאין הערות אבקש לאשר את הפרוטוקול כפי שנשלח לחברים.

החלטה: מאשרים את הפרוטוקול כפי שנשלח לחברים.

4. מינוי מנהלת אגף החינוך, הגב' ירונה פוליטי, כדירקטורית מקרב עובדי המועצה בעמותה לקידום הספורט

עו"ד עמית בן צבי: העמותה לקידום הספורט בעמק חפר. מדובר בתאגיד עירוני בבעלות המועצה. מן הסתם כשם העמותה, עמותה שעוסקת בענייני הספורט, בקידום הספורט בעמק חפר. על פי תקנון העמותה, שאושר על ידי משרד הפנים, הדירקטורים בעמותה הם שלושה נציגי ציבור, שלושה עובדי מועצה ושלושה נבחרים ציבור. בעבר המליאה אישרה את הרכב הדירקטוריון. מה שאנחנו מבקשים, יש על כך גם סייג בתקנון, שמקרב תשעת הדירקטורים, תהיינה לפחות שלוש נשים וכך המצב גם דהיום. בשל כך שענבל דרור, שהייתה סגניתו של מנשה, וכיהנה כדירקטורית מטעם הרשות, עזבה וכיום היא גזברית בכפר יונה – יש למנות לה מחליפה. ולכן אנחנו מבקשים, כי על תקן עובדת ציבור להחליף ירונה תחליף את ענבל. ירונה מנהלת אגף החינוך. בטרם הבקשה מובאת אליכם לאישור אציין, כי ירונה מילאה טפסים שעל פי התקנות העיריות, כל דירקטור בתאגיד ציבורי מחויב להעביר פרטים וקורות חיים.

דוברת: מאושר.

עו"ד עמית בן צבי: היועץ המשפטי למועצה בחן את המועמדות של ירונה והגיש המלצה בכתב.

הצעת החלטה: מליאת המועצה מאשרת את מינויה של הגברת ירונה פוליטי, מנהלת אגף החינוך במועצה, כדירקטורית מטעם המועצה בעמותה לקידום הספורט.

מתנגדים? אין. נמנעים? אין.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את הצעת ההחלטה.

עו"ד שמיל פלג, הדר עם: אתה אמרת שהיא על הכובע של אישה. היא לא על הכובע של...
עו"ד עמית בן צבי: לא אמרתי אישה. אמרתי עובדת ציבור.
עו"ד שמיל פלג, הדר עם: היא חשובה שם גם בגלל שהיא מנהלת מחלקת חינוך.
עו"ד עמית בן צבי: בהחלט.
עו"ד שמיל פלג, הדר עם: בעיקר בגלל זה.
עו"ד עמית בן צבי: אני מקבל.

5. ועדות ביקורת בוועדים – עדכונים, מודל עבודה וקריטריונים למינוי חברים.

עו"ד עמית בן צבי: הנושא הבא יוצג על ידי מבקרת המועצה, דוקטור עדית נס, בבקשה. **ד"ר עדית נס-ויסמן:** ערב טוב. מי שלא מכיר, קוראים לי עדית, מבקרת המועצה וממונה על פניות הציבור כשמונה שנים. מעבר לזה מטפלת בכל הנושא של ועדות לביקורת והועד והמקומי. אני רוצה להציג לפניכם כל מיני דילמות וקשיים שיש לנו עם הגוף הזה. חלק מכם אפילו שוחחו איתי בנושא.

אחד הדברים שהוחלט על ידי משרד הפנים זה שתוקם ועדת ביקורת לכל אחד מהוועדים המקומיים, שתמנה בין שלושה לחמישה חברים. שמי שממנה את הועדה על פי חוק זה המועצה, דהיינו מליאת המועצה והקריטריון היחידי שנקבע זה שהם אמורים להיות תושבי אותו יישוב. לאורך השנים אנחנו ולא רק אנחנו, תמונת המצב הזאת קיימת במרבית המועצות האזוריות, נתקלים בקשיים מסוגים שונים בכל הנוגע לוועדות האלה. החל ממינוי ועדות ומציאת מתנדבים. אישרתם לפני שתי מליאות, חמישה יישובים, יצאנו לפרסום חוזר, לא התקדמנו הרבה אלא בעוד משהו כמו שישה, שבעה יישובים ואנחנו לא ממש מתקדמים עם זה. שתיים, מדובר במתנדבים. זאת אומרת, שאין לנו הרבה, בגדול, שוט כדי לגרום להם לעשות את העבודה, בטח לא עבודה מקצועית וכולי. ואנחנו כבר תקופה ארוכה נמצאים בחשיבה כזאת או אחרת על איך אנחנו באמת לוקחים את הגוף הזה שאנחנו רואים בו חשיבות מאוד גדולה, גם למועצה לדעת מה קורה בוועדים וגם לוועדים עצמם, בהתנהלות התקינה שלהם וגם לתושבים לקבל אינדיקציות כאלה ואחרות. אנחנו פועלים בשני מישורים. הועדה הזאת, כמו שאמרתי, היא ועדת חובה. זאת אומרת ביישובים שבהם נצליח להקים את הועדה, הועדה תפעל בהתאם לתוכנית עבודה שאנחנו ניתן לה. זאת אומרת, מה הם הנושאים שהם ייבדקו באותה שנה וכולי, תקום ועדה. ביישובים שבהם לא נצליח להקים ועדה, אנחנו נצטרך לבחון אלטרנטיבות חיצוניות מקצועיות.

בנוסף לקשיים הללו יש לנו קשיים גם בעצם בחירת המועמדים. ולא תמיד המועמדים, נגיד את זה בצורה עדינה, המוטיבציה שלהם היא המוטיבציה כמו שאנחנו רואים אותה כחברי ועדת ביקורת. אנחנו רואים בזה כלי ניהולי, אנחנו רואים בזה משהו חיובי שאמור לעזור לוועד המקומי לנהל את ענייניו. אנחנו לא רואים בזה כלי ניגוח או גורם שאמור לתקוע מקלות בגלגלים של הוועד המקומי. ולכן כשאנחנו עושים תהליך של פרסום וכאשר יש לנו ביישובים מועמדים, אנחנו פונים אחר כך לוועדים המקומיים עצמם ואנחנו שואלים אותם מספר שאלות

לגבי ניגודי עניינים, לגבי האם יש איזה מגבלות כאלה ואחרות שאנשים מסוימים יהיו, שהגישו מועמדות, יהיו חברי ועדת ביקורת. לצערי בתקופה האחרונה אנחנו מקבלים תשובות, נקרא לזה בעייתיות, לגבי מי מהמועמדים. אנחנו לא נכנס כרגע לפרטים. לכן ביצענו הייתה חשיבה איך אנחנו עושים איזה משהו יותר ציבורי. כבר לפני הרבה מאוד שנים, עוד בתקופת קודמי בתפקיד הייתה קביעה של קריטריונים מינימליים למי יכול להיות חבר בוועדת הביקורת של הוועד המקומי. אנחנו תיכף נציג אותם בפניכם, עשינו גם שינויים מינוריים בניסוח. והמועמדים יצטרכו לעמוד בפרמטרים האלה. אנחנו גם נשאל אותם בעצם מה המטרה לשמה הם רוצים להיות חברים וכולי. במקומות שבהם יש לנו בעיה שהוועד מציג בפנינו בעייתיות למה אותו בן אדם לא יכול להיות חבר וועדת ביקורת, אנחנו רוצים שתתקבל החלטה ציבורית. הגוף שחשבנו עליו הוא ועדת הביקורת של המועצה, שתבחן את טענות הוועד, תבחן את האי-כשירות ובסופו של יום נראה איך אנחנו מתקדמים משם. זה לגבי הנושא של הפרמטרים.

דובר: אפשר לראות את הקריטריונים?

ד"ר עדית נס-ויסמן: כן.

עו"ד עמית בן צבי: הקריטריונים חולקו.

דובר: הייתה לי בעיה. דקה אני קורא.

רצון שרעבי, אלישיב: אני קורא את זה. אני לא מבין בביקורת מי שנמצא לבקר מישהו לא צריך להיות חבר שלו, שהוועד ימליץ עליו. הוא צריך להיות בן אדם, כמו שכתוב, קצת מבין, קצת יודע. איזה מקלות הוא יכול לתקוע בגלגלים של מי שעובד לפי החוק? אני לא חושב שיש בזה איזשהו ניגוד אינטרסים.

ד"ר עדית נס-ויסמן: אז אני אגיד לך שמהניסיון שלנו, יש הרבה מקלות בגלגלים.

רצון שרעבי, אלישיב: רגע, רגע. בניסיון שלנו, איפה שהשומרים לא היו, יש כל מיני דברים שאנחנו שומעים יומיום. אני חושב שביקורת צריכה להיות מנוגדת לוועד, כי מי שמשחק בכספי הציבור, זה הוועד, לא הביקורת. והביקורת צריכה לשמור. לכן הניגוד, זאת אומרת שהוועד ימליץ, הוא ימליץ על חבר שלו. אני אתן לך דוגמא. פנו אליי תושבים במושב שלי, אמרו לי, תשמע, ב-2014 הגשנו מכתב, הגיש אדם שהוא כבר הספיק ללכת לעולמו, למה אין שקיפות? הוא הספיק ללכת לעולמו, עד היום אין שקיפות. כי הביקורת חברה של הוועד. אז לכן, את זה צריך להוריד. הוועד צריך לבדוק אם אין ניגוד אינטרסים, אם זה, אבל הוא לא יכול להמליץ או לפסול.

ד"ר עדית נס-ויסמן: אבל לא כתוב, אנחנו לא אמרנו שהוועד ימליץ.

רצון שרעבי, אלישיב: רגע, לא סיימתי. אני לא חושב, זה מנהל לא תקין שיבוא וועד מסוים באיזשהו יישוב, לא זה לא טוב, זה טוב. זה לא מנהל תקין.

ד"ר עדית נס-ויסמן: אנחנו לא מחפשים ועדת ביקורת שתהיה חברה של הוועד המקומי. אנחנו מחפשים ועדת ביקורת מקצועית, שתעשה עבודה עניינית, שלא תהיה כלי ניגוח בוועד המקומי.

רצון שרעבי, אלישיב: יפה. אין מה לנגח אם הוא עובד כחוק, מה יש לנגח?

דובר: ועוד איך יש. יש גם מקרים של התנגחות.

רצון שרעבי, אלישיב: למה שיינגח מי שעובד כחוק?

דובר: גם מקרים של התנגחות וגם מקרים שיכול להיות שהמבקר עצמו הוא לא תמים.
רצון שרעבי, אלישיב: אני שואל. מי שעובד כחוק, יגידו לו "למה אתה עובד כחוק"? יינגחו אותו?

ד"ר עדית נס-ויסמן: כי לצערנו, ועדות ביקורת כאלה ואחרות, לא עושות ביקורת.

רצון שרעבי, אלישיב: זה מנהל לא תקין הדבר הזה שהוא יקבע מי המבקר שלו?

עו"ד עמית בן צבי: רצון, רצון.

רצון שרעבי, אלישיב: עכשיו אתן לך דוגמא. באלישיב הגישו, כבר לפני חודשיים, שלושה אנשים, תסתכל על הרקורד שלהם, מתאימים. למה הם לא הוגשו עד היום ומושבים אחרים הגישו? למה?

דובר: אני יכול להגיד שיש גם מקרים של התנגחויות.

רצון שרעבי, אלישיב: לפי הרשימה הזו? אני רוצה לדעת, כל זה הרי קריטריון.

דובר: יש גם, יכול להיות, מקרים של התנגחויות וגם יכול להיות מקרים שבו מי שמתנדב להיות המבקר, הוא בעצמו לא בדיוק נקי כפיים.

רצון שרעבי, אלישיב: אז תוציא לו מכתב שהוא לא נקי כפיים.

עו"ד עמית בן צבי: רצון, אני רוצה להשיב לך.

רצון שרעבי, אלישיב: את הסעיף הזה צריך להוריד.

עו"ד עמית בן צבי: אני רוצה להשיב. שמענו בקשב רב. רק לעניות דעתי, אתה טועה. באשר לעמדת הוועד המקומי - אין בשום מקום בקריטריון שהוועד המקומי ימליץ או יפסול.

רצון שרעבי, אלישיב: הנה, כתוב, חוות דעתו.

עו"ד עמית בן צבי: אין, לא, לא.

רצון שרעבי, אלישיב: חוות דעתו, שיגיד לך "הוא לא טוב, אל תשים".

עו"ד עמית בן צבי: לא.

רצון שרעבי, אלישיב: מה לא? אתה יודע מה? אז אני אגיד עוד יותר. יתקשרו אליו, מה אתה אומר? תפסול אותם, למה שאני אפסול אותם? אני גנב? עוד יותר אני אגיד לכם. ביקשו ממנו, תפסול אותם. אתם שומעים מה אני מדבר?

דובר: כן.

רצון שרעבי, אלישיב: הוא אמר אני לא רוצה לפסול אותם.

דוברת: מה שאתה אומר על הוועד, אפשר באותה מידה להגיד על אותו אחד שהולך לוועדת ביקורת, כי הוא כזה שמנגח.

עו"ד עמית בן צבי: ברשותכם, קודם כל אני חושב, שכל המהלך שאנחנו עושים זה בדיוק למען שלטון תקין.

רצון שרעבי, אלישיב: לא למען השלטון, הסעיף הזה, זה לא למען השלטון.

עו"ד עמית בן צבי: קודם כל אני לא מבין למה אתה כל כך נזעק אלא אם כן יש משהו נקודתי ואישי.

רצון שרעבי, אלישיב: נקודתי כי מ-2014...

עו"ד עמית בן צבי: אנחנו לא דנים במקרה פרטני. ברשותך. מה שאנחנו באים ואומרים, שיש לקבוע קריטריונים שקופים, ידועים, שווים, לעניות דעתי סבירים וענייניים. מכיוון שהועד המקומי הוא מושא לביקורת וכפי שאמרה המבקר, אנחנו לא רוצים שוועדת הביקורת תהיה כלי לניגוח ולהפריע לעבודת הוועד ולשים מקלות בגלגלים בעניינים לא ענייניים. זה מה שבאנו. **רצון שרעבי, אלישיב:** בשביל זה מבקרת מועצה. אם יש את הדבר הזה, באים אליה ואז היא, היא נכנסת לתמונה.

עו"ד עמית בן צבי: יפה. אז אנחנו באנו ואמרנו לא באים אליה אלא באים אלייך. אנחנו, את המחלוקות האלה, מחזירים פה לוועדת הביקורת, לנבחרי הציבור. דרך אגב, הדברים נכתבו מתוך הניסיון. כי בואו נדבר גלויות. היו מקרה אחד, שניים או שלושה, של מתנדבים, שהייתה להם רק מטרה אחת. לא ביקורת. לנגח באופן לא ענייני את הוועד והכבידו בצורה שפגעה בציבור, באינטרס הציבורי. לכן מקום שהועד מתנגד, הוא יביע את עמדתו. אתם, ועדת הביקורת תקראו ותאמרו, עם כל הכבוד לוועד, אין פה שום טיעון ממשי. תשים את חוות הדעת של הוועד בצד ותיתן הכשר למועמד, מה רע בזה? הדבר השקוף ביותר, הציבורי ביותר, המנהל תקין ביותר. אני חושב שמי שחושש מהקריטריונים האלה צריך לשאול את עצמו למה הוא חושש.

רצון שרעבי, אלישיב: אסור לוועד, לתת לוועד של כל מושב, זכות לפסול מועמדים. **עו"ד עמית בן צבי:** אז אני מסכים איתך אבל אין על זה ויכוח. יש לאפשר לו, את הזכות לחוות דעתו.

רצון שרעבי, אלישיב: זה בסדר.

עו"ד עמית בן צבי: אז אין ויכוח.

דובר: אבל זה מה שמציעים בדיוק.

ד"ר גלית שאול: אפשר להרים טלפון בכל מקרה ולא ... זה שאנחנו רושמים את זה, זה אומר שזה משהו פומבי, זה אומר שזה יירשם, זה אומר שאותו וועד לא יגיד דברים סתם, כי הוא לא ירצה להאשים מישהו סתם אלא להיפך, יהיה בזה איזשהו הליך של שקיפות. ועד לא ירשום דברים שהוא לא רוצה, הוא לא יעמוד מאחוריהם, הוא לא יוכל לעמוד מאחוריהם. לפחות זה הפן שאני רוצה לראות.

דוברת: דרישת המגורים, מאיפה היא באה? מגורים לפחות שישה חודשים?

עו"ד עמית בן צבי: דרישת החוק.

דוברת: אני מבינה שזה מצב אוטופי שבו יש הרבה מועמדים?

ד"ר עדית נס-ויסמן: זה מצב אוטופי שאנחנו לא נאלצים לקחת ביקורת חיצונית. אנחנו רוצים לנסות להסדיר שהגופים שבאמת נמנה אותם יפעלו כמו שצריך. אנחנו מאוד נשמח שזה יהיה ולא נכפה על וועד.

דובר: איזשהי הצעה שאולי תרצה את רצון. הועדה הזאת, אם עוד אנשים ירצו לבוא בפניה, נבחרי ציבור, עובדי אותו ישוב, היא תוכל לשמוע גם אותם? היא תוכל לקבל אותם?

דובר: שיהיה טוב.

דובר: הועדה זכותה לשמוע את מי שהיא רוצה.

עו"ד עמית בן צבי: אין שום בעיה. שוב אני אומר, זו ועדה של נבחרים. אין שום בעיה שהועדה שתדון, שיבוא הועד ויגיד, אני מתנגד והועדה תשב, תגיד, אוקי, אני חושבת אחד, שתיים, שלוש. אני לא בעד להגביל אבל הועדה הזאת גם צריכה להכריע.

דובר: לא זה מה שאני אומר, רגע. אני אומר, בא הועד, זה בסדר גמור. אני גם לא אומר אפילו להתערב בהחלטה. יבוא גם לצורך העניין נבחר המליאה, גם יגיד מה דעתו.

עו"ד עמית בן צבי: כל אחד יוכל לפנות, גם תושב, כל אחד יוכל לפנות. חברים, הצעת ההחלטה בפניכם, ברשותכם.

הצעת החלטה: מליאת המועצה מאשרת את הקריטריונים למינוי חברי ועדת ביקורת ביישובים. במקרים של התנגדות הועד לבקשת המועמדות, המועמדות תדון בפני ועדת הביקורת של המועצה ואותה ועדה שהיא ועדה ציבורית תכריע בה. הועדה תקבע את הכללים.

עו"ד עמית בן צבי: אני לא רואה שום סיבה שהועדה לא תשמע כל אחד.

דובר: בקריטריונים אתה מבקש חוות דעת מהוועד.

עו"ד עמית בן צבי: כמוכן.

דובר: פה אתה אומר לו, אני רוצה את ההתנגדות של הועד.

עו"ד עמית בן צבי: לא, במקרים.

עו"ד עמית בן צבי: ידידי אבל חוות דעת זה לא דבר רק חיובי.

עו"ד עמית בן צבי: רצון, ברשותך, תראה, אני מאוד מכבד את דבריך ושאתה מדבר. אי אפשר שנדבר שלושה יחד.

דובר: אתה ביקשת החלטה פה ובקריטריונים יש החלטה של הועד. הועד נגיד יפסול אותו.

עו"ד עמית בן צבי: הוא לא יכול לפסול.

דובר: הוא ירשום בחוות דעת.

עו"ד עמית בן צבי: הוא יתנגד, יתנגד.

דובר: יפה.

עו"ד עמית בן צבי: הוא חושב שהוא לא ראוי.

דובר: פה, בנוסף, אתה אומר, בהתנגדות אתה אומר, ההחלטה וההתנגדות, זאת אומרת אם הועד מתנגד מראש הוא בא לפה.

עו"ד עמית בן צבי: לא, לא, לא. אני אסביר. במקרים של התנגדות הועד לבקשת המועמדות, המועמדות תדון בפני ועדת הביקורת של המועצה, של המועצה, אתם, והיא תכריע בבקשה.

רצון שרעבי, אלישיב: תוסיף שמה וכולל הנציג של היישוב.

עו"ד עמית בן צבי: חברים, זו הצעת ההחלטה. יש מתנגדים?

עו"ד עמית בן צבי: אוקי אז אפשר לאחר מכן, ברשותך, לתת הצעה נגדית. כרגע זו הצעה. האם יש מתנגדים? אין. נמנעים? אין. ההצעה הזו אושרה פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את הצעת ההחלטה.

עו"ד עמית בן צבי: רצון, אתה רוצה להגיש הצעה נגדית?
רצון שרעבי, אלישיב: לא, אני רק אומר שאתה יכול להוסיף שהנציג של אותו יישוב...
עו"ד עמית בן צבי: אני סומך על יושב ראש ועדת ביקורת, שיקבע את הכללים של עבודת הועדה.
 תודה רבה.

6. קביעת אישור תוכנית העסקת עובדים עם מוגבלות.

עו"ד עמית בן צבי: הנושא זה חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, 1998. החוק מחייב אותנו כמועצה להכין נוהל. נוהל שמחייב אותנו לקבל חמישה אחוזים מעובדי המועצה כעובדים עם מוגבלויות. הנוהל נגזר מהוראות החוק ומהתקנון. הנוהל הובא בפניכם, הוא טכני במהותו. איך מקבלים, מה תנאי הקליטה, הנוהל, לדוגמא, אומר שאם יש מועמד מסוים שעונה לקריטריונים אתה יכול למנות אותו ולא באמצעות מכרז. כל מה שעשינו, לפי הנחיות משרד הפנים, לקחנו את הוראות החוק, גיבשנו לכדי נוהל, מוצג בפניכם, עניין טכני שאני רוצה לאשר אותו.
חנן אדרי, אחיטוב: חבל שזה הגיע לסוף וככה כולם קצת לחוצים אבל לפי דעתי זה נושא מאוד, מאוד חשוב.

עו"ד עמית בן צבי: אין לי כל מחלוקת, על אף שהוא ממוקם בסוף, הוא נושא חשוב ומהותי.
חנן אדרי, אחיטוב: ברשותך, כמה נקודות למי שלא מהתחום, אז חשוב לדעת. שר הכלכלה חתם בספטמבר 2014 על צו הרחבה לעידוד והגברת התעסוקה לאנשים עם מוגבלות. כמובן באיחור של חמש שנים, המועצה, יש עכשיו התכנסות וזה דבר מבורך ואנחנו מבורכים על זה. אני כמובן מברך על גיבוש תוכנית שנתית ועל זה שמינו ממונה על התעסוקה לאנשים עם מוגבלות. כמה דברים קטנים. אחד, כל הנוהל חוזר על הנושא של מגבלה משמעותית. המילה "מגבלה משמעותית", לא קיימת בשום דבר. זאת אומרת, זה מגבלה, לא משנה אם היא משמעותית, אם היא 40 אחוז או 70 אחוז או עשרה אחוז. להשכלה כללית, גם אם מישהי שסובלת משכול או משהו כזו ויש לה אפס אחוזי נכות, היא מקבלת שירותים מביטוח לאומי והיא עדיין עם מגבלה. אז הנושא של מגבלה משמעותית, צריך להוריד את המילה "משמעותית", מגבלה, בסדר?
עו"ד עמית בן צבי: אני רואה פה את ההגדרות שהן לדעתי לקוחות מהחוק. אדם עם מוגבלות משמעותית.

חנן אדרי, אחיטוב: המילה "משמעותית", מגבלה היא מגבלה. צריך להוריד את המילה "משמעותית".

עו"ד עמית בן צבי: בסדר.

חנן אדרי, אחיטוב: תבדוק.

עו"ד עמית בן צבי: ייבדק. אנחנו נאשר בהסתייגות.

חנן אדרי, אחיטוב: משמעותי זה ... יחסי לבן אדם.

עו"ד עמית בן צבי: לכן יש הגדרות החוק מה זה משמעותי.

חנן אדרי, אחיטוב: דבר שני, אין התייחסות לנושא של מיפוי של העובדים הקיימים. יש התייחסות לעובדים החדשים. ואני חושב שמה שצריך לעשות פה, מה שעושים בארגונים, זה

להוציא טופס מסודר לכל עובדי המועצה, טופס ממוקד, מסודר ואתה יכול. אתה רוצה לומר משהו?

עו"ד עמית בן צבי: לא מאפשרים לנו לפנות לעובדים ולומר לכל אדם, בוא, תצהיר על הנכות שלך. אז מה המדינה עשתה? הנתונים בידי המדינה. המדינה מודיעה לי איפה אני עומד ביחס לקריטריון. עכשיו אני שואל אותם, אוקי, בואו תאמרו לי מי, הם לא אומרים. זה חומר חסוי עבורנו. הם יגידו לך, יש לך 20 עובדים עם מוגבלות ואתה צריך למנות יותר. זאת אומרת, מפאת צנעת הפרט, אני לא יכול למפות ולומר אם יש לי, עובדים עם מוגבלויות. המדינה באופן דיסקרטי עושה את זה והיא משקפת תמונת מצב ללא שמות.

חנן אדרי, אחיטוב: עמית, כמו שתבדוק את המילה "משמעותית", תבדוק גם את מה שאני אומר לך עכשיו. אתה יכול לעשות מיפוי שאתה מוציא מכתב כללי ללא כיוון, לבן אדם כזו או אחר. יש אנשים שמתביישים או שיש להם כל מיני סיבות אחרות שהם לא רצו לספר על זה. אבל אם המכתב יבוא ממקום שיש כוונה לעשות דברים לטובת האנשים האלה, יש אנשים שיבואו ויספרו על הדברים האלה. אתה לא בא וכופה. אתה שולח לכל העובדים, זה הדבר שאני שם אותו על השולחן. מה שרציתי להוסיף עוד, זה שצריך לפנות לא רק לגורם אחד שייגייס לנו עובדים, לפחות לשלושה ארגונים. ויש לנו רק חברה אחת שאנחנו עובדים איתה. ובגלל שהמצבת של הכוח אדם עדיין עוד לא סגורה כאן אז אני חושב שגם כל האחוזים וכמה חסר, לא רלוונטי בנוהל הזה, כי אנחנו עוד לא יודעים כמה עובדים יש.

עו"ד עמית בן צבי: אני קיבלתי, אני כן יודע. קיבלתי מהמדינה. אלה הנתונים שהמדינה נתנה לי.

חנן אדרי, אחיטוב: שמה?

עו"ד עמית בן צבי: כמה אנשים יש לי בארגון וכמה אני עוד צריך לגייס.

חנן אדרי, אחיטוב: לא נפתח את זה עכשיו.

עו"ד עמית בן צבי: אוקי. יהיה זמן.

דובר: עמית, 37 זה חמישה אחוזים מכלל העובדים?

עו"ד עמית בן צבי: כן. כנראה. אמרתי טכני אבל קיבלנו ואני בהחלט מסכים, לפחות עם הדברים של חנן, שהנושא הוא בהחלט חשוב גם אם הוא אחד לפני האחרון. חנן, לפרוטוקול, הדברים, ההערות שלך נרשמו ואנחנו נבדוק אחת לאחת ובכפוף להערות שאני גם משיב לך וגם למליאה לאחר הבדיקה, אני מבקש את אישור המליאה לאשר את תוכנית העסקת עובדים עם מוגבלויות, כפי שהוצגה בפניה. ה

הצעת החלטה: מליאת המועצה מאשרת תוכנית העסקת עובדים עם מוגבלויות, כפי שהוצגה בפניה.

עו"ד עמית בן צבי: אם יש מתנגדים? אין נמנעים? אין.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את הצעת ההחלטה.

7. אישור שכר בכירים לעוזרת מנכ"ל – עו"ד מורן בן דרור

עו"ד עמית בן צבי: נושא אחרון לסדר היום. אני אבקש לאשר הצעת החלטה באשר לשכר עוזרת מנכ"ל. עוזרת מנכ"ל, כמו עוזר ראשת המועצה, ממונה במשרת אמן. המליאה לא נדרשת לאשר את עצם המינוי אלא המדינה היא שקובעת קריטריונים וברגע שמועמד עומד בקריטריונים, ניתן למנות את המועמד במשרת אמן. אני מבקש למנות את עורכת דין מורן בן דרור כעוזרת מנכ"ל. אני מכיר את מורן בעבודתה הקודמת כעורכת דין. אני חושב שמורן יכולה לתרום גם לי באופן אישי וגם לעבודת הלשכה. בראייה כוללת ובשינוי של עבודת הלשכה, הוספנו למורן נתח של עבודה משפטית שגם תחסוך עבודה של עורכי דין אחרים, שמטפלים כיום בנושא תביעות הביטוח של המועצה, כך שחלק מהתהליך יהיה גם תהליך של התייעלות.

אני מבקש משרית, העוזרת הנאמנה עד עתה וגם ממורן, העוזרת הנכנסת, לצאת מן האולם, מכיוון שאנחנו דנים בעניין. אני מבקש בפניכם, להודות לשרית על השירות. שרית מונתה על ידי המנכ"לית הקודמת ובהחלט עשתה עבודה נאמנה ואני רוצה להודות על כך. אני רוצה להודות ולאחל לה בהצלחה בדרכה.

טווח השכר בין 30% ל- 40% משכר מנכ"ל זה הטווח שמשדר הפנים מאשר לנו, אנחנו לא קובעים מה השכר. הסמכות היחידה שנותרת למליאה היא לאשר את השכר בהתאם לטווח.

דובר: כמה זה במספרים? כמה זה בשקלים?

עו"ד עמית בן צבי: 30 אחוז משכר מנכ"ל.

דובר: תשאל כמה זה לעומת הקודמת.

עו"ד עמית בן צבי: זה אותו דבר.

דובר: מה ההבדל בין הנכנסת ליוצאת מבחינת שכר?

עו"ד עמית בן צבי: לא אותו דבר. אנחנו נתחיל בפחות מכיוון שהיוצאת, היום כבר מעל 30 אחוז והנכנסת תתחיל ב- 30 אחוז. גם במצב המקסימלי, זה יהיה אותו שכר, אין פה שום שינוי. **סתיו וייס:** זה כבר הערה חוזרת פעם שנייה בקדנציה הזאת. אני ביקשתי שאם אנחנו מאשרים מישור, שליד שכר בכירים יהיה באמת את השכר האמיתי, כי זה לא אומר לנו כלום 30 עד 40 אחוז אלא עלות כוללת. 15,000, 20,000, 30,000, בסדר? כדי שנדע איפה לשים את זה על הספקטרום.

עו"ד עמית בן צבי: 30 אחוז משכר מנכ"ל.

דובר: אז אני אומר לך, הייתי שמח אם, בפעם הבאה יהיה מצוין גובה השכר.

עו"ד עמית בן צבי: וגם השכר שלה יעודכן.

סתיו וייס: הבקשה שלי מאוד פשוטה. אנחנו רוצים שליד ה-אחוזים, יהיה פשוט מספר. זה בסדר גמור אם הוא יעודכן, הכל בסדר. יותר מזה, בשביל עדכון הרי אתם לא מביאים את זה לאישור המליאה. רק את הכניסה מביאים לאישור המליאה.

זה הדבר הראשון. הדבר השני, לדעתי, במקום לאשר טווח, אתה אמרת את זה בעצם, שתכנס ב- 30 אחוז. אבל אני חושב שצריך שהמליאה תאשר רמת כניסה, 30 אחוז. תהיה טובה, תעלו לה.

עו"ד עמית בן צבי: היום אני רשאי למנות עובד ולקבוע שכר בטווח, לא המינימלי. אנחנו מחמירים, העובדת תתחיל בטווח המינימלי, תעלה ל- 35 ול- 40, אוקי? חברים, מתבקש רק לאשר את הטווח שמשרד הפנים קבע ולא מעבר.

דובר: עמית, א', אני מאשרת. ב', אני רוצה להגיד חג שמח ותודה רבה על השי שקיבלנו.
עו"ד עמית בן צבי: תודה רבה גם לך.

הצעת החלטה: מליאת המועצה מאשרת שכר עוזרת מנכ"ל המועצה, עורכת דין מורן בן דרור בטווח בין 30% ל- 40% משכר מנכ"ל וזאת בהתאם להנחיות משרד הפנים.
החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את הצעת ההחלטה.

8. סקר נכסים

עו"ד עמית בן צבי: עוד עדכון אחד ואחרון. בנימה אופטימית ולאחר שאני בהחלט מקבל את הברכה, אני רוצה לעדכן וחשוב לעדכן את הנבחרים. המועצה תצא לסקר נכסים באזור התעשייה כבר במהלך השנה. סקר נכסים, שבעצם ימדוד את הנכסים הקיימים, מתוך כוונה לדייק את הנתונים. הסקר הקודם, גם מגורים וגם תעשייה, היה לפני ארבע, חמש שנים. אנחנו מתחילים בשנה הזו באזור התעשייה. כבר נתנו הנחייה לחברת מגער שמבצעת את הסקר, לצאת לעבודה. החל משנה הבאה, הכוונה היא ל- 2020, אנחנו נצא לאותו פרויקט לכל היישובים. הפרויקט יימשך במשך שנתיים, 2020 ו- 2021, כאשר זה יעבוד בצורה כזו: לפני ארבע שנים בוצע סקר בכל המועצה. היישוב שהסקר היה בו ראשון, יהיה גם ראשון בסקר הנוכחי. בתוך שנתיים אנחנו מתכננים לסיים את הסקר כל יישובי העמק. על פי חוזה התקשרות עם החברה הסוקרת, הועד גם נושא ב- 5% מעלות מהסקר. הסקר בכל יישוב עולה ב- 30,000 שקל ובתנאי שהסקר באמת מניב לוועד יותר ממה שהוא צריך לשלם בגין ביצוע הסקר. אני מחדד, כי על פי טבלת הצדק יהיה אותו יישוב שסוקר ראשון בעבר יסוקר ראשון בשלב הזה.

דובר: אתה מוציא מכתב ליישובים?

עו"ד עמית בן צבי: כמובן, אני רק מעדכן אתכם. חשוב לי להיות שקוף ולעדכן. חברים, אני מודה לכם על הנוכחות, מאחל לכם ולבני המשפחות חג פסח שמח וכפי שלמדנו, גם כשר.

- סוף הישיבה -

ריכוז החלטות מליאת המועצה:

מס'	נושא	החלטה
1	הצהרת אמונים .	חברת המליאה, שירי בר כהן נציגת עין החורש במליאה במקום ליאור פרץ.
2	אישור פרוטוקול מליאה מספר 05/2019.	מליאת המועצה מאשרת את פרוטוקול מס' 05/2019.
3	מינוי מנהלת אגף החינוך, הגב' ירונה פוליטי, כדירקטורית מקרב עובדי המועצה בעמותה לקידום הספורט.	מליאת המועצה מאשרת את מינויה של הגב' ירונה פוליטי, מנהלת אגף החינוך במועצה, כדירקטורית מטעם המועצה בעמותה לקידום הספורט.
4	ועדות ביקורת בוועדים – עדכונים, מודל עבודה וקריטריונים למינוי חברים.	מליאת המועצה מאשרת את הקריטריונים למינוי חברי ועדת ביקורת בישובים. במקרים של התנגדות הוועד לבקשת המועמדות-המועמדות תידון בפני ועדת הביקורת של המועצה ותכריע בה.
5	קביעת אישור תוכנית העסקת עובדים בעלי מוגבלויות.	מליאת המועצה מאשרת תוכנית העסקת עובדים בעלי מוגבלויות כפי שהוצגה בפניה.
6	אישור שכר בכירים לעוזרת מנכ"ל – עו"ד מורן בן דרור (משרת אמן).	מליאת המועצה מאשרת שכר עבור עוזרת מנכ"ל המועצה, עו"ד מורן בן דרור בטווח - 30%-40% וזאת בהתאם להנחיות משרד הפנים.

ד"ר גלית שאול, ראשת המועצה

עו"ד עמית בן צבי, מנכ"ל המועצה

